

A U S T R A L S K É

Listy

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKÉ LISTY

ČÍSLO 63 LISTOPAD 1996

Print Post Approved
PP 242296 / 00084

\$2.60

Premiér NSW Bob Carr ve společnosti členů Taneční skupiny
E. Šťastné, u příležitosti oslav 28. října.

L. & G. Pergl

Česká Optická Firma

57 Pelham Street
CARLTON VIC. 3053
Tel: (03) 663 6242

All International Office Machines

Prodej a opravy nových a starších
"typewriters, photocopiers & faxes"
dílňa a obchod: **390 BOTANY ROAD**
ALEXANDRIA,
N.S.W. 2015

Tel: 319 0648 nebo 214 7402
Václav Novák: 30 6781

TRITON **CARPET CLEANING SERVICE**

Powerful truck, Mounted equipment
All stains treated, Carpets deodorized
Fast drying, Scotch guard
Carpet and Upholstery
Leather L/ S Cleaning

Emergency water damage service

Peter Adler
Phone: 388 2052, Mobile: 018 044 100
Mluvíme česky

DENTAL PROTESIS

ODBORNÝ ZUBNÍ PROTETIK
nabízí své služby ve zvláštních případech
(stáří, nemoc atd.) ošetření doma možné,
(soukromé pojištění vyplácí
předem domluvenou částku)

Další informace
na čísle: **(02) 388 2216**
mluvíme česky i slovensky
425 Old South Head Road
North Bondi NSW 2026

Hledáte příbuzné a známé?
Nabízíte služby a servis?
Máte zájem o seznámení?
Využijte

AUSTRALSKÉ LISTY !!!

CONTACT

P·R·I·N·T·I·N·G

A.C.N. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
a další

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

APPLIED COMPUTER SYSTEMS (Australia)

dodáváme celé systémy 'software' i 'hardware' pro
MANUFACTURING, ENGINEERING
DESIGN, CAD/CAM
DESKTOP PUBLISHING
JOB COSTING, ACCOUNTING
MULTIMEDIA, DESKTOP VIDEO
České, **EASTERN & WORLD FONTS**
BUREAU SERVICE & TRAINING

7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145

Tel: 02 636 1873
Fax: 02 631 2024
Mobile: 018 288 477

5th Floor 75 King St
Sydney NSW 2000

Tel: (02) 262 1144
Fax: (02) 262 4479

Plánujete cestu do Evropy?
Na požádání zašleme náš katalog a zajistíme:

- levné letenky,
- ubytování,
- půjčení auta,
- zájezdy pro vaše australské přátele,
- pobyt v lázních,
- dovolenou na lodi,
- pojištění a profesionální servis.

Volejte Renatu - 262 1144

Napsali od České republiky:

Návštěvníci Prahy by měli vědět, že řidiči pražských taxiků je mohou v klidu a pohodě okrást, aniž by přestoupili zákon. Taxikáři v tomto historickém městě se postavili do jedné řady s majiteli restaurací, hotelů, soukromých domů, kterým se podařilo dosáhnout absolutní deregulace cen. Mohou na vás žádat jakkoliv sumu. Jak jsme zjistili, pražští taxikáři mají formulku, podle níž ceny pro cizince vypočítají a ta zní: "Mysli si sumu, násob ji dvěma a přidej několik nul". Jeden taxikář, čekající na Staroměstském náměstí to vysvětlil: "Hotely a restaurace mají také dvoji ceny, proč bychom je neměli mít i my?" Pravdou je, že původní oficiální ceny byly neuvěřitelně nízké, protože zatím co ceny benzínu, a vůbec životní náklady stouply několikanásobně, taxikářské tarify se za tři roky nezměnily. Pro turisty, které boli nohy, nebo kteří se ztratili a nemohou najít cestu zpět do hotelu čeká v ulicích více než 7,000 taxiků, které je dovezou kam potřebují. (THE SUN - HERALD, Australia)

Zatímco dosud se při bankrotech českých bank poukazovalo vždy na jejich rizikové úvěry a neschopný management, v případě Agrobanky se objevuje nový moment: její problémy jsou důsledkem krachu jiné banky, a tedy podezřelých obchodů jejich podílníků. V obecné rovině však vstupují do popředí tři základní otázky. Za prvé je to postup privatizace velkých českých bank, který je již delší dobu na pořadu dne, ale stále se nehýbe z místa. Za druhé je nutno konstatovat, že zlepšení mezinárodního hodnocení (ratingu), o němž velké české banky usilují, se zřejmě pozdrží. Za třetí pak budou muset vláda a centrální banka zpřísnit kontrolu jednotlivých komerčních bank, jejich úvěrů a investičních fondů.

(HANDELSBLATT-Německo)

pokračování str. 6.

Projev zastupujícího generálního konsula České republiky pana Jiřího Kuliše v Sokolském Národním domě v Sydney u příležitosti oslav 28. října

Vážený pane starosto, vážení hosté,

Je mi ctí pozdravit shromáždění jedné z nejvýznamnějších krajaňských a sokolských organizací v jednom z nejkrásnějších měst na světě, u příležitosti státního svátku České republiky. Na půdě Sokola nemusím dlouze vysvětlovat, proč se státní svátek České republiky, která vznikla 1. ledna 1993, slaví 28. října. Zdánlivě je to paradoxní stejně tak, jako když se v socialistickém Československu slavila Velká říjnová revoluce v listopadu.

Všichni dobře víte, že Česká republika netoužila po nových symbolech. Česká republika se převzetím symbolů československé státnosti přihlásila k tradicím a nástupnictví Československa. Rozhod Čechů a Slováků byl dlouho diskutován, pro mnohé byl těžce přijatelný - z pohledu ze zahraničí snad ještě více než doma. Slovy Jána Čarnogurského: Slovensko toužilo po vlastní "stoličce a hvězdičce" v evropských společenstvích. Nyní musí řešit své problémy samo a bez možnosti svalovat je na Prahu a pragocentristy. Hospodářská provázanost české a slovenské ekonomiky je nesporná. Slovensko patří společně s Německem k nejvýznamnějším obchodním partnerům ČR. Pro české pivovary je dobré, že Slovákům zase chutná české pivo, které jim - jak jsme slyšovali při cestách do Bratislavy nebo Žiliny v roce 1992 - zhořklo.

Nepotvrdily se katastrofické scénáře krachu slovenského hospodářství. Česká koruna má sice o 15% vyšší hodnotu než slovenská a Česká republika, jako první země střední Evropy, byla přijata v listopadu loňského roku za člena OECD, organizace hospodářsky nejvyspělejších zemí světa. Na evropské "stoličce" v Evropské unii - až nám ji k celoevropskému společnému stolu přistaví - budeme zřejmě zasedat společně. Je tedy v zájmu ČR, aby Slovensko prosperovalo.

Koncem 80. let jsme Československo srovnávali se Švédskem. My měli korunu, Švédové měli korunu. My měli Gustava, oni měli Gustava. Švédové měli všechno, my měli všeho dost. Ano, měli jsme již všeho dost a snili o zemi bez front, podpultového prodeje, o lacinějším benzínu, o dostatku toaletního papíru, o světě bez cenzury, bez politické policie, bez ostnatých drátů a samopalů na hranicích. Většinou se nám naše představy splnily. Nyní má občan České republiky možnost, o kterých se mu před několika lety dokonce ani nesnilo. Český občan má možnost žít kdekoliv na světě. Může kdykoliv kamkoliv vycestovat - bez devizových příslíbů, výjezdních doložek, úplatků a strachu. Již rok si k tomu nemusí brát řízky a konzervy do cestovních

Stručný přehled rubrik

28. říjen v Sokole Sydney	01
Skleněná krása v Marrickville	02
Volba do senátu ČR	03
Co nového v Praze	04
Kde hudba má?	05
Senát České republiky	06
Zprávy	07
Československé legie	08-09
The Bohemians na Bondi Beach	10
Perly a perličky	11
Kultura	12
Nad dopisy čtenářů	13
Homeopatie, medicína budoucnosti	14
Attila	15-16

zavazadel. Zavedením plné směnitelnosti české koruny se český občan stal občanem skutečně světovým. Má možnost svobodně rozhodovat o svém osudu, přibližovat se ke svým životním cílům - bez stranických buněk, svazu mládeže, kádrováků, ústředních výborů.

Všechno ovšem není takové, jak jsme si představovali. Objevily se i negativní vlivy, o kterých se nám také dříve ani nezdálo. Nečekané jsou projevy rasové nesnášenlivosti. Je růst zločinnosti a násilné kriminality špatným výkladem jistých skupin našich občanů? Někdy jaksi chybí i obyčejná lidská slušnost člověka k člověku, která by měla být vlastní každému kulturnímu národu, za který se tak rádi považujeme. Sousedská závist se po letech rovnostářství v době sociální diferenciace zvětšila. Na úřadech má člověk stále pocit, že občané slouží spíše úředníkům a ne naopak. V češtině bohužel neexistuje výraz "public servant".

Doufám, že generální konzulát v Sydney je výjimkou. Od roku 1990 se setkáváte na našem úřadě s úředníky nejen lidskou tvář, ale snad i s úsměvem. Konzulát je nyní pro vás nikoliv bariérou, ale pojitkem s vaší vlastí. Vztah krajanů a domova získal novou kvalitu. Ze slov krajan a emigrant se vytratil negativní politický podtext. Krajan je chápán prostě jako krajan - tak jako v zahraničí žijící Rakušan nebo Holanďan je chápán v Rakousku nebo v Holandsku.

Z druhé strany se zde ještě setkáváme často s názorem, že všichni, kteří žili v Československu byli stejně vychováni komunistickým režimem, jsou brainwashed nebo byli spojeni s komunisty a podobně. Musím poopravit pouze názvosloví. Komunistů bylo v Československu méně, více bylo oportunistů. Nespravedlivé bylo, že pod "diktaturou proletariátu" vládlo necelých 10% většiny. Nyní je to naopak. Je to spravedlivější a skutečně demokratické. Někomu také vadí, že bývalí komunisté a agenti STB se vydali do světa businessu a jezdí v mercedesech. Je to pro nás pro všechny lepší, než kdyby zůstali v politice a zvali nějaké tanky nebo připravovali nový komunistický puč.

Věřte, že všichni nejsme brainwashed. Jinak by Česká republika nebyla tam, kde je dnes. Přejme ji ke státnímu svátku jen to nejlepší, její další prosperitu ve společné Evropě.

Skleněná krása v Marrickvillu

Premiér NSW Bob Carr
v BOHEMIA CRYSTAL

Letošní oficiální oslavy 28. října uspořádal Generální konzulát České republiky v Sydney v překrásných reprezentačních místnostech podniku Bohemia Crystal v Marrickville.

Více než stovka pozvaných hostů mohla obdivovat nejen krásu českého skla, ale mohla se i zaposlouchat do tónů české hudby a podívat se, jak se tančí pravá česká polka. Předvedli ji tam členové taneční skupiny Evy Šťastné.

Atmosféra byla skutečně vynikající, zvláště po projevu premiéra NSW Boba Carra, který přijal pozvání konzulátu a slavnosti se zúčastnil. Překvapil asi mnoho přítomných krajanů, velice fundovaným vtipným projevem, ve kterém prokázal, že nejen skutečně ví, zcela přesně, kde Česká republika leží, ale že zná i naši historii, kulturu i umění. Hovořil o Masarykovi, Havlovi i krásách Prahy.

Nebyla bych novinář, kdybych nevyužila takové příležitosti k malému rozhovoru. Premiér velmi spěchal, ale přesto odpověděl na několik otázek.

Co vás na České republice nejvíce zaujalo?

"Bylo to samozřejmě mnoho věcí, ale snad nejvíce na mne zapůsobil ten smírný a pokojný rozchod se Slováky v roce 1992. Velice si za to Čechů vážím. Myslím, že Česká republika se ze všech postkomunistických zemí nejlépe vyrovnala s přechodem ze státního na tržní systém. Její ekonomika je silná a života schopná. Ale není to jen ekonomika. Myslím, že každý demokrat musí obdivovat demokratické principy, na kterých byla vybudována první republika. Moje generace pak sledovala zvláště pozorně celý vývoj od roku 1968 až do sametové revoluce 1989."

Zmínil jste se o kráse Prahy.

"Myslím, že Praha je jedno z nejkrásnějších měst na světě. Lze ji s klidem přirovnat k Paříži či k Petrohradu. Má neopakovatelnou atmosféru, sku-

tečně tam na vás dýchají století. Nikdy nezapomenu na zimní večer v prosinci roku 1989, kdy jsem se procházel po Karlově mostě. Tehdy jsem přijel, protože jsem chtěl na vlastní oči vidět a zažít vzrušující atmosféru té velké přeměny. Sešel jsem se také s několika demokraty, kteří byli za komunismu pronásledováni a kteří nyní patří k vůdcům národa. Vůbec si myslím, že ten prosinec 1989 v Praze patří a bude vždycky patřit k mým nejvzrušivějším životním zážitkům."

Setkal jste se také s českými lidmi, co si o nich myslíte?

"Mám je rád, vážím si jich. Zdá se mi, jako by ta čtyřicetiletá propast od roku 1948 do roku 1989 ani neexistovala, jakoby nepřerušila demokratické principy první republiky v jejich myslích."

Jak vypadá spolupráce mezi Českou republikou a NSW v oblasti hospodářské?

"Myslím, že se slibně rozvíjí, jak o tom svědčí na příklad Coca Cola Amati a mnoho jiných. Australské firmy investovaly do potravinářského průmyslu a spolupráce se jistě bude zvyšovat, protože jak už jsem řekl, česká ekonomika je velmi stabilní a rozšíření obchodních styků může být prospěšné pro obě strany."

Jak to vypadá se spoluprací na poli kultury a umění.

"Rád bych, aby se i tato spolupráce rozšiřovala. Zvláště teď v době příprav na Olympijské hry. V roce 2000 bychom rádi pozvali české orchestry, divadelní skupiny, a další umělce. Také nechceme zapomenout na výtvarné umění, kde bychom měli prohloubit vzájemnou výměnu. Zkrátka těch možností je hodně."

Žijete v Austrálii a tak následující otázka se týká našich problémů tady. Kdybyste byl na místě prime ministra, jak byste reagoval na projev Pauline Hanson v Parlamentu? Její názory mi velmi nepříjemně připomínaly názory, které ve třicátých letech propagoval Hitler.

Nemyslím, že by John Howard byl rasista, ale domnívám se, že je v zájmu naší země, aby byl její nebezpečný a nezodpovědný komentář hned v počátku odsouzen. Snažíme se, aby se Sydney stala centrem Pacifiku. A vůbec to neslouží našim zájmům, že prime ministr se veřejně a jmenovitě nedistancoval od

názoru Pauline Hanson.

Proč byl její projev, alespoň ze začátku, přijat s takovým zájmem?

Pauline Hanson nabízí velmi jednoduché řešení všech problémů. Její zdánlivě jednoduché a snadné odpovědi na otázky, které se dotýkají mnoha lidí, se samozřejmě těmto lidem líbí. Jenomže my potřebujeme skutečnou diskuzi, která by byla postavena na faktech, znalostech a zkušenostech. Pak můžeme hovořit třeba o migraci, a jejich pravidlech. Nepotřebujeme diskuzi s rasistickým podtextem, která nadržuje jedné straně a svaluje vinu za všechny problémy na stranu jinou. Takové rozhovory jednak nejsou konstruktivní, a především jsou nebezpečné. Jednak kazí mezinárodní prestiž Austrálie a co je mnohem důležitější, ničí harmonické soužití naší společnosti, tedy to, na co jsme nejvíce pyšní a co jsme budovali řadu let.

Co by se mělo podle vašeho názoru dělat nyní?

Nejdříve musím říct, že absolutně nesouhlasím s tím, že Pauline Hanson vyjadřuje myšlení průměrných Australanů. Věřím, a vím, že "průměrní" Australané jsou lidé tolerantní, slušní kteří věří na základní principy lidského soužití, jako je "a fair go". Když se setkáváme s lidmi rázu Pauline Hanson, je třeba aby se jednotlivci i komunity ozvaly, aby konkrétně dokázaly, že chtějí žít ve společnosti, kde rasismus nemá místo. Aby jasně řekly, že nebudou tolerovat lidi, kteří se snaží rozvrátit společnost a její harmonický rozvoj.

Rozhovor skončil protože premiér spěchal za dalšími povinnostmi. A já jsem si uvědomila, že jsem hovořila nejen s vedoucím politikem státu, ale především s příjemným a vzdělaným člověkem, který toho o naší zemi v srdci Evropy ví skutečně hodně.

(hovořila Jana Háberová)

Informace o volbách do Senátu České republiky

Volby do Senátu České republiky jsou rozhodnutím prezidenta ČR č. 12/1996 Sb. vyhlášeny na pátek 15. 11. a sobotu 16. 11. 96. Do Senátu bude zvoleno podle zásad většinového systému 81 senátorů volených na dobu 6 let (s tím, že každé dva roky se bude volit třetina senátorů: v roce 1996 tak bude 1/3 senátorů zvolena na dobu 2 let, další třetina na dobu 4 let a poslední na dobu 6 let.)

Volby do Senátu se konají v 81 volebních obvodech. Předpokladem realizace volebního práva pro občany ČR s trvalým pobytem v zahraničí je zápis do zvláštního seznamu voličů.

Státní občany ČR bez trvalého pobytu na území ČR zapisují obecní úřady, jimiž se rozumí obecní úřad, městský úřad, úřad města, v hl. m. Praze obvodní nebo místní úřad a v územně členěných statutárních městech úřad městského obvodu nebo městské části, na základě jejich podnětu.

K podmínkám, za kterých státní občan ČR bez trvalého pobytu na území ČR může realizovat své aktivní volební právo, tak náleží:

- věk 18 let dosažený alespoň druhý den voleb,
- neexistence překážky ve výkonu volebního práva,
- zápis do zvláštního seznamu voličů nebo do výpisu ze zvláštního seznamu (bližší viz níže)
- a osobní přítomnost na území ČR při hlasování.

Státní občan ČR bez trvalého pobytu v ČR může být zvolen za Senátora, pokud:

- dosáhne alespoň druhý den voleb věku 40 let,
- není zbaven způsobilosti k právnímu ukončení,
- je jako kandidát pro volbu do Senátu přihlášen politickou stranou, politickým hnutím nebo koalici, popřípadě přihlášku podá jako nezávislý kandidát sám spolu s peticí alespoň 1000 oprávněných voličů z obvodu, v němž hodlá kandidovat, podporujících jeho kandidaturu, zapisovateli obvodní volební komise 60 dnů přede dnem voleb, dále pokud po registraci je složena kauce podmiňující vytištění hlasovacích listků
- a obdrží v prvním kole voleb nadpoloviční většinu odevzdaných platných hlasů ve volebním obvodu, v němž kandidoval, popř. ve druhém volebním kole prostou většinou odevzdaných platných hlasů.

Bližší informace lze získat na konzulátě v Sydney.

Saxby Bridge

The Saxby Bridge Group is a large independently-owned financial advisory group of companies providing services in all financial areas. If you are serious about your finances and want to discuss your **Investment Plans, Small Business Planning, Negative Gearing Analysis, Tax Reduction Strategies, Mortgage Finance** or any other financial area, call **Radim Haupt** to arrange a free non-committal appointment.

Phone (02) 202 2400

Facsimile (02) 232 8808

Saxby Bridge Pty Ltd

A.C.N.057 915 312

Saxby Bridge House

4 O'Connell Street

Sydney NSW 2000

DX 10144 Sydney Stock Exchange

Co je nového v Praze?

Ing. arch. J. Zahradka

Tuto otázku mi položilo mnoho přátel z řad krajanů po mém návratu z Čech v září. Proto jsem se rozhodl vyličit své dojmy a poznatky písemně, a abych nezabral celé číslo Australských listů, také stručně.

Praha se rychle mění. Já vím, že mnohým, kteří milují krásy Prahy při této větičce tuhně krev, ale zatím si nemyslim, že je důvod k obavám. Sám mám také rád starou Prahu, byl jsem dokonce po řadu let členem "Klubu za starou Prahu", ale domnívám se, že dnešní otcové města dobře vědí co dělají. Jen jednou jsem zapochyboval. Stál jsem na Hradčanském náměstí, hned za Novými zámekými schody a opájel se panoramatem, když mne náhle zamrazilo. Takhle kousek napravo od Muzea, přímo v čáře horizontu města jsem zahlédl obrys nevzhledné bedny, převyšující okolní zástavbu s necitelně rozsáhlou a fádni fasádou. "No jo," řekl jsem si, "už je to tady, asi to nějaké komerční tlaky prosadily. Bude to nějaká pojišťovna nebo banka". Vrhel jsem nenávidný pohled na "Bajkonur" (televizní retranslační stanici na Žižkově), který pošramotil panorama Prahy ještě za "totality". Pohlédl jsem na Vyšehrad, který se nějak smrškl pod tou tíhou mrakodrapů, rovněž budovaných v období pětiletěk a pak jsem odhadl, že ta bedna stojí někde u Týláku a odebral se ji vyhledat. Našel jsem ji snadno, v ulici Na bojišti, ani ne 100 metrů od slavné hospody "U kalicha". Stál jsem před asi 11ti patrovou budovou s chladnou postmodernistickou fasádou a překvapeně zíral na cedulku s názvem podniku. Nebyla to pojišťovna ani banka, ale Dopravní podnik města Prahy. Záhada se vyřešila hned večer, kdy jsem se sešel s několika kolegy architektky. Řekli mi: "Jo, víš to byla taková aféra. Že to bude rána pro panorama Prahy, věděl každý i tehdejší soudruh primátor, a byl proti tomu. Jenže tenkrát o tom Pražáci nerozhodovali. Ředitelem Dopravního podniku byl švagr nebo synovec soudruha Lenárta a ten nařídil schválit a postavit". Buďme tedy rádi, že nám do výstavby Prahy už soudruh Lenárt nemluví.

Dost se také diskutovalo o jiné budově, menší, ale na prominentní pozici. Říkají jí "Tančící dům" a stojí na rohu Jiráskova náměstí a nábrežní. Navíc tato novostavba stojí hned vedle domu, kde donedávna bydlel prezident Václav Havel. Je to velice extravagantní architektura, jakási negace statických zákonů, zcela originální koncept. Mohu však s jistotou říci, že se svým konceptem a objemem organicky začleňuje do sousední zástavby.

Viděl jsem celou řadu nových a často pozoruhodných budov. Alespoň jednu však musím jmenovat, je to hotel "Don Giovanni", který stojí hned za Olšanskými hřbitovy. Fascinující jsou také rekonstrukce památek. Jednu by měl vidět snad každý návštěvník - jsou to zahrady pod Pražským hradem, vstup je však z Valdštejnského náměstí. V horní části zahrad jsem se ocitl v sousedství známé pražské vinárny "U zlaté studně". Už brzo bude otevřena, dokončují se interiéry. Často slyšíte kritiku na poměry v Čechách, věci tam prý jdou pomalu, nevědí si s tím rady. Rekonstrukce Zlaté studně může být pro tyto kritiky docela poučná. Byl jsem se tam poprvé podívat v listopadu 1990. Začali ji opravovat. Někdo by mohl říci, že "za šest let v Sydney postavíme celou Olympijskou vesnici". Na Malé straně však zjistili, že základy budovy Zlaté studně, která stojí na příkrém svahu Pražského hradu, pomalu sjíždí. Bylo tedy třeba mnohem více finančních prostředků (a ty se nesehnaly přes noc), bylo nutné podkopat základy a doslova založit budovu na nových základech a teprve pak začít s vlastní rekonstrukcí. Řekli mi tam doslova: "Stačilo ještě deset let komunismu a celá budova by se prostě zřítla". Trvalo to sice šest let, ale podařilo se napravit vše co se zanedbalo za minulých 42 a možná 50 let.

Ale já jsem vlastně měl napsat, co je v Praze nového. Protože jsem urbanista, vezmu to z jiného konce. Především je tam od roku 1994 pět nových čtvrtí, tedy je jich teď dohromady 15. Například Prahu 12 tvoří obce: Chotulovice, Kamýk, Modřany, Komfany a Točná. Mimo těchto 15 obvodů patří k Praze ještě 42 dalších obcí, třeba Klánovice, Nebušice, Radotín, Uhřetěves, Zbraslav a pod. Celková rozloha Prahy je 496,12 km. Pražanů ubývá, za rok 1994 se počet

obyvatel snížil o 2439 osob, takže k 31. 12. 1994 měla Praha 1, 214 584 obyvatel, z toho bylo 52,9% žen. V roce 1994 se v Praze narodilo 10 329 dětí, což je o 1,228 méně než v roce 1993. Zemřelo 14, 881 osob, což je o 248 méně než předchozí rok. Počet přistěhovaných převýšil počet vystěhovaných pouze o 2, 113 osob. Největší část tvořili migranti z ciziny - 2, 021 osob a ze Slovenska - 442 osob. Bylo uzavřeno 6, 919 sňatků, o 573 méně než v roce 1993. Počet rozvodů poklesl o 53 na 3, 826. Zajímavé je, že klesá počet potratů. Bylo jich jen 8, 103, což je o 2, 263 méně. Protože ubývá i narozených dětí, zdá se, že Pražané tráví stále více času sledováním televize. Pravým důvodem je však vysoký věkový průměr občanů Prahy. U mužů je to 37, 5 a u žen 41,3 let.

V roce 1994 bylo postaveno 4, 750 nových bytů, o 1, 324 méně než v roce předchozím. Pražský statistický registr zahrnoval 2, 269 akciových společností, 420 státních podniků, 1,990 nezemědělských družstev a 247 784 soukromě podnikajících fyzických osob. Ke konci roku 1994 bylo zaregistrováno 1, 742 uchazečů o zaměstnání, míra nezaměstnanosti činila 0, 28%. Volných míst bylo 14, 587. Městská hromadná doprava přepravila 1, 364 mil. pasažérů, což je o 1, 6% méně než v roce 1993.

Co dodat? Snad jen to, že v roce 1989 bylo v Praze registrováno asi téměř 300 000 osobních automobilů. V roce 1995 překročil počet osobních aut registrovaných v Praze 500 000, a tak se nedivte, když někdy během jízdy Prahou čekáte občas víc než je vám milé, ale to vlastně není nic nového.

P.S. Uvedené údaje byly převzaty ze statistického bulletinu "Numeri Pragenses". Údaje za rok 1995 nebyly zatím k dispozici.

KDE HUDBO MÁ ?

Jaroslav Kovářiček

Bývaly doby, kdy se říkalo "Co Čech, to muzikant" a snad to byla i pravda. Ještě Bedřich Smetana věřil, že "v hudbě žijí Čechů". A vskutku v 18. století byl náš národ nazýván "konzervatori Evropy" (Charles Burney), když zásoboval kulturní Evropu znamenitými hudebníky a skladateli.

Přisvých nedávných návštěvách Prahy byl jsem potěšen zjištěním, že Čechy i nadále zůstávají místem, kde hudba hraje významnou roli. Počtem a kvalitou koncertů řadí se Praha mezi nejpřednější metropole světa. Během letošního pobytu měl jsem po tři měsíce možnost sledovat tu přepestrou nabídku uměleckých zážitků. Od května do července se tam konaly vždy nejméně dva festivaly zároveň. Vedle proslulého Pražského jara probíhal i menší festival hudby církevní. A také se konal televizní festival Zlata Praha, který je specializován na tvorbu hudebních pořadů pro televizi. Byly tam uvedeny snímky z mnoha zemí, Austrálie zastoupena nebyla, tento druh pořadů netěší se zde totiž velké pozornosti.

Pro mne osobně byly největším zážitkem koncerty hudby komorní. Především na Bertramce, kde přebýval Mozart při svých pražských návštěvách, nebo v Nosticově paláci na Malé Straně. Malé sálky asi tak pro padesát lidí poskytují atmosféru podobnou té v době Mozartově a dávají příležitost k velmi intimnímu prožití hudby. Kde jinde na světě si může milovník hudby takových koncertů dopřát? Kvalitu i dostupnost umožňuje zatím systém dvojích cen - kde turista zaplatí za lístek 300 korun, našinec dostane vstupenku za 100 korun i méně. O správnosti tohoto systému se vedou různé diskuze, já s ním souhlasím. Třeba pro Australana představuje těch 300 korun 15 dolarů a za ty tady tak hodnotný koncert nepořídí, pro turisty jsou to tedy atrakce velmi přístupné. 300 korun je ale hodně peněz pro řádového Čecha (zbohatlíci zpravidla na koncerty komorní hudby nechodí), a tak by pro něho byly tyto koncerty ztěžily dostupné. Toť se ví, jednou budou platit všichni stejně, tedy 300 korun, to až se ekonomické poměry zlepší, bude-li však ještě zájem o dobrou hudbu.

Praha nezni jen hudbou klasickou, hraje se tam i dobrý jazz, dechovka, zaslechnout se dá i hudba lidová.

V těchto nových poměrech našel jsem však i cosi, co ve mně probudilo obavy o českou hudebnost. Stejně jako do země vtrhli za západu prodejci "junk food" (McDonald, Coca Cola atd), hrnou se tam i nelibé pazvuky "junk music". Většina komerčních rozhlasových stanic, zřejmě za pomoci západních peněz, čerpá pro své pořady z toho nejhoršího. Inu, člověk ty stanice doma poslouchat nemusí, jenže taková ta "techno hudba" útočí na každého svými decibely v restauracích, u holiče stejně jako v obchodech. A tak už i v Praze čelil jsem podobným problémům jako v Adelaide - kde se najíst, kde se nechat ostříhat či nakoupit aniž bych si při tom musel nechat ničit sluch.

Ziskuchtivost a špatná hudba jsou spolu ruku v ruce.

Dnes už i v Praze jsou běžnou záležitostí davové koncerty západních rámusářů vyhlášených rockových jmen. Jaké škody tento nápor anglosaské nehudebnosti napáchá na českém melosu nevím, že bez následků nebude je však očividné (nebo snad uchoslyšné?), paradoxem je, že komunisté rockovou hudbu zakazovali. Kdyby byli chytřejší mohli ji pro sebe využít coby prostředku indoktrinace a manipulace vědomí, jak to s úspěchem činí dravá komerce západní.

Po mnoho generací bránili se Češi germanizaci či rusifikaci, udržovali a obnovovali mateřský jazyk, který je předpokladem národní existence. A stejně tak nám i hudba pomáhala přežít. Co zůstane z národa, který ztratí svou řeč i hudbu?

Nejsem proti importu, pokud přináší hodnoty užitečné a neníčí místní kvality. Řeč i její zvuk zrcadlí svým způsobem akustické vlastnosti i potřeby daného prostředí. Konfrontace s cizím okolím není tedy člověku, ani hudbě na škodu, pokud pomáhá procesu třibení hodnot a obohacuje život. Pošetilé bylo počínání komunistů, když se snažili izolovat národ ekonomicky i kulturně od západního světa. Za mého mládí byl například zájem o jazz považován za zjev nežádoucí, případné následky mohly být nepříjemné.

Koncem června se konal na strahovském stadionu další velekoncert, tentokrát s písničkami zpívanými český. Příležitostí byla oslava padesátin písničkáře Jana Nedvěda, koncertu se zúčastnila řada známých skupin i sólistů a byl to zřejmý úspěch. Tisíce mladých lidí si společně zazpívaly, dokazující tak, že to ještě není v Čechách všechno tou západní komercializací ztraceno.

Já jsem svůj čas návštěvou rockových koncertů nemáril. Příjemným zážitkem byl ale koncert skupiny Spirituál kvintet. S tímto ensemble jsem před léty krátce pracoval a její zakladatel Jiří Tichota je mým starým přítelem. Historie skupiny také dobře ukazuje problémy novodobé hudební kultury. Skupina vznikla počátkem šedesátých let nejen z lásky k určitému stylu hudby, ale i z potřeby vyvažovat nátlak socialistických častušek. Jak jen pootevřít dveře do tehdy nepřístupné Ameriky? Zkusme to tedy s hudebním projevem těch "utlačovaných vrstev". Censor to spolkl a razítko bylo na papíře. V Čechách je již delší dobu nutno kombinovat umění s politikou, to přece víme. Co však kvality ryze hudební? Na rockové hudbě citová chudoba. Skupiny, jako Spirituál kvintet, importovaly zpravidla hudbu přijatelných kvalit (není divu, dr. Tichota je profesí muzikolog). Mne však nejvíce potěšilo zjištění, že se postupem času propracovala tato skupina i k interpretaci lidových písní českých a moravských.

Především moravská lidová hudba je pokladem o který by bylo hřích přijít. Je tedy dobře, že se na Moravě stále ještě dosti zpívá. Zápas o českou hudebnost vede se tedy dál. Inu bylo by velká škoda promarnit to skvělé dědictví po předcích - české hudební ucho.

P.S. Po koncertu Spirituálů vedli jsme řeči a členové projeví-li velký zájem o zájezd do Austrálie. Dnes už běžně koncertují pro krajany v Evropě, navštívili i USA a Kanadu. S chutí jsem jim přislíbil, že budu v té věci nápomocný. Nevím, jaký by byl mezi krajany zájem a zda by byl někdo ochotný rovněž pomoci. Kdo má zájem, může mi zavolat do Adelaide (08) 8332 0993 nebo napsat: P.O.Box 419, Magill 5072

SENÁT ČESKÉ REPUBLIKY

Štěpán Skřivánek

Listopadové voľby do horní sněmovny parlamentu České republiky budou další zatěžkávací zkouškou Klausovy menšinové vlády. Kdyby sociální demokracie zaznamenala ještě podstatnější úspěch než ve volbách do sněmovny dolní, konané před několika měsíci, mohlo by eventuálně dojít i k jejímu pádu. Pokud by naopak ODS byla úspěšnější než byla v červnu, byla by Klausova vláda posílena. Je tu ovšem i ta možnost, že listopadové voľby do senátu přinesou výsledky podobné výsledkům do dolní sněmovny. Složení horních sněmoven bývá pravidelně konzervativnější než složení dolní komory.

I první republika měla horní sněmovnu, senát, a federální parlament Československa měl až do konce svého trvání dvě komory. Dvoukomorový parlamentní systém je samozřejmě běžný ve všech federálních státech jako jsou třeba Spojené státy americké nebo Německo. Velká Británie má tradičně dvě sněmovny už po několik staletí, avšak do britské horní sněmovny, do sněmovny lordů, se voľby nekonají. Jejími členy jsou britští šlechtici, většinou dědiční, ale také vysocí církevní hodnostáři a tak zvaní "Law Lords", soudcové nejvyšších soudů Británie.

Levice obvykle ustanovení druhé sněmovny nepřeje. Socialistická levice si obvykle přeje vhodné prostředí k rychlovýrobě socialistických zákonů předložených ke schválení vládou bez zásahu druhé komory a druhá komora, tedy horní sněmovna, má obvykle tendenci zákonodárný proces zpomalovat. Nová ústava České republiky předpokládá parlament s dvěma sněmovnami. Premiér Klaus, ač nesocialista, však s ustanovením senátu nespíchal. Senát bude i jemu zabraňovat v možnosti rychle produkovat vládou iniciované zákony. Horní sněmovny, v nichž zasedají starší politikové, mají určitou tradici v podrobnějších a vleklejších debatách, a to samozřejmě nesedí "mužům činu" zvyklým jednat "ráz na ráz". Všeobecně se však má zato, že "rychlovýroba" zákonů za normálních poměrů není na místě, a že je naopak vhodné, aby zákonodárný

proces probíhal klidně a aby předlohy zákonů mohly být důkladně uváženy oběma sněmovnami.

Vcelku lze říci, že ustanovení senátu jako druhé sněmovny českého parlamentu dále přispěje ke konsolidaci poměrů v republice. Není vyloučeno, že by se senát mohl také věnovat otázce českého právního systému stále ještě zatíženého komunistickými zákony.

Napsali o ČR

Nejzornější zák. Západu, jak se Česká republika sama honosí, nezvládá základy bankéřské abecedy. Nynější problémy českých bank lze přirovnat ke krachu newyorské burzy před 67 lety, který přinesl nestirnou bídu stamiliónům lidí na celém světě. Ačkoliv každé přirovnání pokulhává, krach Kreditní banky Plzeň a zhroutení jiných velkých českých bank nevěští nic dobrého. Někdo zpronevěřil desítky miliard korun a věřitelé jsou zoufalí. Agrobanka je přitom pouze nejnovějším kamínkem v hrozivém bankovním domínu.

(SLOVENSKÁ REPUBLIKA - Slovensko)

Sudetští Němci by rádi, aby dostali od Prahy právo vrátit se "domů". Pro většinu Čechů to ovšem není tak jednoznačné. Argumentují hrůzami, které Češi vytrpěli od nacistů, a tím, že mnoho sudetských Němců spolupracovalo s Hitlerovými jednotkami. Český spisovatel Pavel Kohout v německém týdeníku Die Woche napsal, že vidí dvě strany v tomto sporu. Varoval před "profesionálními vlastenci" mezi Čechy, kteří se musejí vzdát představy, že české chování po válce lze ospravedlnit zásadou "oko za oko".

(DER TAGESSPIEGEL - Německo)

ZPRÁVY

Čtyřicet osobnostem byla v pondělí 28. října ve Vladislavském sále Pražského hradu propůjčena či udělena vysoká státní vyznamenání. Čtrnáct z nich bylo oceněno in memoriam a mezi laureáty je i několik cizích státních příslušníků. Řád bílého lva propůjčil prezident Václav Havel in memoriam armádnímu generálovi Aloisovi Eliášovi, předsedovi protektorátní vlády, popravenému v roce 1942. Řád T. G. Masaryka propůjčil in memoriam publicistce a spisovatelce Mileně Jesenské, která zemřela v koncentračním táboře Ravensbrücku, Janu Opletalovi, vysokoškolskému studentovi, smrtelně zraněnému při demonstraci v roce 1939 proti nacistické okupaci. Dále byl tento řád udělen např. spisovatelce a fejetonistce Ludviku Vaculíkovi i bývalému rakouskému prezidentovi Rudolfovi Kirchschlagerovi. Mezi vyznamenanými rovněž figurují spisovatel Bohumil Hrabal, slovenská spisovatelka Hana Ponická, režisér Jiří Menzel, onkolog dr. Josef Koucký a akademický sochař Olbram Zoubek. Ti obdrželi medaili Za zásluhy. Medaili Za hrdinství dostal mimo jiných i major Petr Kozánek, který zahynul na vodáckém táboře při záchraně dítěte.

U příležitosti státního svátku ČR pronesl v pondělí 28. října předseda vlády Václav Klaus v panteonu Národního muzea slavnostní projev. Připomněl historický vývoj v zemi od roku 1989 a zhodnotil politickou a ekonomickou transformaci posledních sedmi let. Zdůraznil úspěchy, kterých česká společnost dosáhla, ale hovořil i o nepalčivějších problémech. "Výrazně vzrostla kriminalita... nemalé problémy musíme řešit i v oblastech veřejných služeb, především ve zdravotnictví. Těživý je bytový problém. Veřejnost je oprávněně zneklidněna kolapsem několika menších bank". V závěru varoval před nebezpečím populismu a laciné demagogie, na něž už národ mnohokrát doplatil.

Na tuto pasáž negativně zareagoval předseda nejsilnější opoziční strany ČSSD Miloš Zeman a obvinil premiéra ze zneužití funkce k předvolební agitaci.

CZECH TRADE
MISSION

"Pokládal bych za nedůstojné snížit se k tomu abych 28. říjen použil k podobnému projevu", cituje Zeman Svobodné slovo. Prezident Václav Havel odmítl Klausův projev komentovat.

Předseda Poslanecké sněmovny Miloš Zeman upozornil, že to, zda Česká republika vstoupí nebo nevstoupí do jakékoliv bezpečnostní aliance, bude záležet pouze a výlučně na ČR a jejích občanech. Zeman to řekl novinářům v reakci na dotaz, jak hodnotí prohlášení Státní dumy ruského parlamentu, vyjadřující vážné znepokojení nad rozšířením Severoatlantické aliance.

Důvěra lidí ve vládní kabinet poklesla během posledního měsíce o 8% (na 45%), což představuje nejnižší hodnotu v historii ČR. Uvádí to Institut pro výzkum veřejného mínění jako závěr průzkumu v němž bylo dotazováno 1490 osob starších 15 let. Podle vyjádření sociologa Petra Matějů jsou tyto změny s největší pravděpodobností reakcí veřejnosti na krach několika bankovních ústavů. Mírně poklesla i důvěra v parlament (ze 35 na 32%) a v prezidenta (z 82 na 78%). Podpora prezidentovi je však stále zcela mimořádná, a u voličů koalice prakticky absolutní.

O 10, 5 miliardy korun stoupl v září schodek zahraniční obchodní bilance ČR, který by se měl podle Českého statistického úřadu na konci roku vyšplhat na hranici 160 miliard (vloni činil 95, 7 miliard). Za devět měsíců letošního roku tak činí rozdíl dovozu a vývozu již 110 miliard. Výsledek za poslední měsíc je sice o celé 4 miliardy lepší než v srpnu, ale zároveň je o 7, 7 miliardy horší než loňské září. Ekonomové komentují tento výsledek většinou negativně: "Růst deficitu je malý jen zdánlivě. Vzhledem k sezónním vlivům jsme očekávali, že se saldo zvýší jen o šest miliard", řekl místopředseda ČSU Ivan Sujan. Za pozitivní je ale považována struktura zahraničního obchodu. Stoupá totiž vývoz strojů a průmyslového zboží a naopak klesá export surovin. Všeobecně se míní, že saldo není ekonomice nebezpečné, pokud není větší než kapitálový účet, který vloni saldo pokryl. Zahraniční investoři jsou

však nepřehlednosti kapitálového trhu natolik znepokojeni, že raději přelévají své investice do okolních zemí. Kladnou obchodní bilanci 18 miliard má ČR podle Hospodářských novin se zeměmi Středoevropské dohody o volném obchodu. Více než polovina z toho připadá na obchod se Slovenskem, přestože Slováci chrání své výrobce dovozní přírůžkou (7,5%) a dalšími byrokratickými bariérami.

Básníci Emil Julius a Ludvík Kundera se stali laureáty Státní ceny za literaturu a překladatelské dílo za rok 1996. Ministr kultury Jaromír Tališ předal autorům vyznamenání na slavnostním večeru ve Valdštejnském paláci v Praze. Juliusovi za knihu básní Nevyhnutelnost a Kunderovi za překlad knih Sebastián a Výbor z díla Gottfrieda Benns s přihlédnutím k jeho celoživotnímu dílu.

Na jednodenní návštěvu přijel do Prahy předseda italské vlády Romano Prodi. Při setkání s premiérem Václavem Klausem Prodi zdůraznil, že členské země Aliance musejí při rozhodování o podmínkách plánovaného rozšíření organizace o země střední a východní Evropy brát ohled na mínění Ruska, Moskva ale rozhodně nebude mít ve věci přijímání těchto států právo veta. Na dotaz novinářů, zda Itálie souhlasí s rozšířením Aliance již v roce 1999, uvedl, že není třeba klást důraz na konečné datum. Itálie snahy ČR o vstup do NATO a EU podporuje a požaduje, aby do obou organizací byly přijaty i Maďarsko a Slovinsko.

Přejmenování Žižkovského divadla TGM na Žižkovské divadlo Jára Cimrmana oznámili ve čtvrtek 31. října hlavní cimrmanologové Zdeněk Svěrák, Ladislav Smoljak a ředitelka divadla Jana Pazderníková. Jára Cimrman, jedna z nejslavnějších českých mystifikací, je postavou, která prostřednictvím svých tvůrců a herců Žižkovského divadla úspěšně baví diváky několika generací. O tom, že Češi na svého Cimrmana nedají dopustit, svědčí i fakt, že divadlo, které má v repertoáru 12 inscenací, je už pět let před každým představením beznadějně vyprodáno.

ZPRÁVY ZE SLOVENSKA

Osmasedmdesáté výročí založení Československa prošlo na Slovensku bez výrazného zájmu médií. Pondělí byl pracovní den a jen příznivci federace se krátce sešli v poledních hodinách na nábreží Dunaje. Výročí významné svým způsobem i pro Slovensko bylo spíše připomínáno v zahraničním zpravodajství z Čech. Například silně provládni deník Slovenská republika se zmínil pouze o demonstraci Sládkovců v Praze na Václavském náměstí.

Politicky polarizované Slovensko má dnes přinejmenším dvě minulosti a jeho občané se dělí podle toho, jaké legendy vyznávají. Napsal to levicový list Pravda. Podle tohoto listu si tvrdí "narodniari" stále pěstují iluzi o svérázném a dobráckém tváři slovenského fašismu v období válečného státu. Oslavy výročí 28. října 1918 v Bratislavě naproti tomu mohly přesvědčit, že jejich účastníkům - čechoslovakistům nejsou zase cizí iluze o první CSR jako vzoru demokracie, svobody a humanity. Mytologie znepřátelených politických táborů na Slovensku má však, podle Pravdy mnohem hlubší a rozvětvenější kořeny. Jedni totiž dávají přednost legendě o slavném slovenském politikovi Milanu Rostislavu Štefánikovi, který byl zakladatelem první CSR. Další se uchylují k legendě o "spravedlivém" Janošikovi a třetí jdou ještě dále, do časů knížete Svatopluka, aby postavy Velké Moravy heroizovali jako dějiny "Velkého Slovenska". Ten, kdo předpokládá, že po vzniku samostatného Slovenska bude ukončeno období národního romantismu, musí být zklaman, konstatuje list.

(CAROLINA -222)

Československé legie

Bořek Šindler

Kdyby náš tatík Žižka vstal, ten by se asi zachechtal jaci jsme rebelanti! Na hlavách máme rampouchy, v ruce plácačku na mouchy - ach to jsme rebelanti, ach to jsme rebelanti! Tak nějak to na sebe Češi složili v době, kdy descientovani čeští politici nedovedli účinně pozvedat ve Vídni hlasy proti habsburské moci uplatňované v českých zemích. Právo tohoto posměšného popěvku vzali na potaz teprve českoslovenští legionáři v několika památných bitvách první světové války. Pak ovšem přišlo několik hanebných kapitulací a nebytí udatnosti legionářů z odbojů proti Rakousku a v druhé světové válce proti Hitlerovi, platila by snad ona posměšná slova o české udatnosti dosud...

Anabáse československého vojska na Sibiři během první světové války vzbudila pozornost všude na světě. Naši vojáci tehdy poprvé v dějinách vystoupili jako Čechoslováci a to jak v Rusku, tak také ve Francii a v Itálii. Pro Čechy to byla první vojenská akce pod vlastním praporem od počátku třicetileté války v sedmáctém století. Pro Slováky to byla první vojenská akce vůbec, kdy Slováci bojovali za svobodu svého národa, byť jen se svými českými bratry. Tisícileté zhoubné pokolení Slovenska drženého arogantními Uhry jako poslušná kolonie rábů se v roce 1918 proměnilo ve slovenskou svobodu také zásluhou mladých slovenských chlapců v československých legiích, a za vedení největšího Slováka tehdejší doby, generála Milana Rastislava Štefánika.

Československo mělo svou vlastní armádu dříve než se mu dostalo územní samostatnosti na domácí půdě. Právě tak první vláda Československa byla mezinárodně uznána nejdříve v zahraničí pod vedením profesora T. G. Masaryka. Západní spojenci se však dlouho neodhodlávali vůbec se zabývat myšlenkou rozbití Rakouska, jako středoevropské velmoci a Masaryk sám zprvu ani nedoufal, že se mu podaří odpoutat Čechoslováky od Habsburské Vědně. Západ hleděl na Habsburky jako na protiváhu výbojného Pruska a o Čechách a Slovácích vědělo jen málo zasvěcených. O Čechách se vědělo něco v souvislosti s bývalým českým královstvím - the Kingdom of Bohemia bylo stále ještě v Evropě jakýmsi pojmem. O Slovácích, jejichž samu existenci jako národa Maďaři mistrně zatajovali a snažili se všemožně potlačit, vědělo jen pár jednotlivců, jako například francouzský historik Ernest Denis, Masarykův současník. Vznach československých legií postavil Čechoslováky na evropskou šachovnici.

Během prvních let bolševické revoluce ovládali Čechoslováci území Sibíře mezi Uralem a Vladivostokem, kam se postupně stahovali, aby mohli přes Japonsko a Ameriku odjet na západní francouzskou frontu. Zásluhou Masarykovou a Štefánikovou byl tento československý korpus čítající několik pluků pokládán za součást francouzské armády, a zprvu byl bolševiky tolerován. Počátky československých legií byly

ovšem daleko méně impozantní. První českoslovenští dobrovolníci ve Francii se rekrutovali z našich lidí usídlených na západě. V Rusku a v Itálii byla situace jiná. V Rusku sice také byla původní setnina "starodružiníků" postavená jako součást carské armády z krajanů na Volynsku a Ukrajině, ale postupem času začaly v Rusku do legií vstupovat zajatci z rakouské armády a ti nakonec tvořili naprostou většinu legionářů. V Itálii, která také vstoupila do války na straně Dohody až v posledních fázích, také vytvořili nejpodstatnější část legie zajatci a přeběhlíci z rakouské strany.

Na rakouské straně ovšem docházelo hned od počátku války k dalekosáhlým represáliím proti rodinám českých zběhů. Když Rakousko vyhlásilo válku malému Srbsku a Německo se k Rakousku přidalo, Češi do války na rakouské straně sice museli, ale nechtěli. Už během prvních ofenziv v letech 1914 a 1915 se dávali zajímat od Rusů anebo přímo přebíhali za rakouské linie. Ne všichni, ale většina zajatců a přeběhlíků pak vstupovala do československých legií. Slovákům v maďarských plucích na straně Rakouska bylo ještě hůře - těm nebylo dovoleno vůbec slovensky promluvit. Když potom přišli v legiích mezi Čechy, byli mezi "svými".

Když se Rakušanům podařilo chytit legionáře, byl obyčejně ostentativně hned vedle zákopů pověšen na výstrahu všem. Rusové Čechy používali k vyzvědné činnosti - a Češi sami se na ni hlásili. Českoslovenští rozvědky rozvraceli ty části rakouské fronty, na kterých byli nasazeni ve větších počtech čeští a slovenští vojáci. Vyzývali je ke složení zbraní a ke vstupu do legií. Čeští a slovenští chlapci přebíhali rádi, jeden český útvar dokonce přešel k Rusům i s muzikou, alespoň podle fámy kolující mezi legionáři. V ruském zajetí to nebyl ovšem zprvu žádný med. Ruští vojáci je hnali nagajkami do zajateckých táborů a dalo často velkou práci vysvětlit ruským mužikům, kdo jsou Češi, kdo jsou Slované a proč nechtějí bojovat za "svého cara".

Do západní francouzské legie vstupovali také krajané z Ameriky, zejména dokud Spojené státy v roce 1917 nevstoupily do války na straně Dohody. Jak české tak slovenské spolky na americké půdě skýtaly za války Masarykovi, Benešovi a Štefánikovi obrovskou finanční podporu. Z této podpory a také z půjček byl veden československý odboj. Masaryk po válce pak rád potvrzoval, že jsme si svůj vlastní odboj zaplatili. Už od počátku války dospěl k názoru, že zápas bude dlouhý a podle toho kalkuloval.

V pražské čtvrti Dejvice byla kdysi celá řada ulic pojmenována jmény bojišť z první světové války na nichž bojovali českoslovenští vojáci. Na Marň, Na Piavě, Verdunská, Terronská, Bachmačská a jiné. Na Smíchově přestála Zborovská ulice i bolševickou éru. Bitva u Zborova vybojovaná druhého července 1917 na Ukrajině byla pravděpodobně nejslavnější bitvou našich legií, kde rozkládající se ruská armáda dostala vzpruhu z nadšení mladých Čechoslováků, kteří se do Rakušanů a Němců pustili s patřičnou vervou. V bitvě u Zborova padlo a bylo raněno mnoho legionářů, ale byla to bitva památná a byla po celou první republiku doma vzpomínána. Zpívala se i píseň Hoši od Zborova s truchlivou melodií - bohdá, že ji jednou dnešní mladá, pro něž je svoboda opět už samozřejmostí, uslyší hrát.

Kdo byli ti naši legionáři, ti vojáci, kteří si tykali, tykali

i svým důstojníkům a říkali si "bratře"? Byla to armáda vpravdě demokratická, lidová, nenaleštěná. Taková byla v podstatě pak i domácí mírová československá armáda. Byla to armáda dobrovolná, armáda mladých nadšenců a odvážlivců oddaných T. G. Masarykovi tělem i duší. Byla také oddaná myšlence československé svobody. A konečně to také byla armáda, která docela vědomě navazovala na husitské tradice. Jeden z pluků ruských legií měl na svém praporu kalich a jmenoval se pluk Jana Žižky z Trocnova. Tato lidová armáda také vědomě navazovala na sokolské tradice, užívala sokolských povelů a řídila se sokolskou disciplínou. To všechno nebylo po chuti vysokým hodnostářům římské církve, z nichž většina hovořila německy a bránila do poslední chvíle habsburskou dynastii.

Vstup do legií nebyl pro pohodlníky. Ono bylo rozhodně pohodlnější, aby takový rakouský zajatec českého původu vyčkal v Rusku konec války buď v zajateckém táboře anebo na práci na statku - Rusové si vysoce cenili českých zajatců pro jejich šikovnost. Kdo se přihlásil do československé legie, toho čekal další boj, další rizika a třeba i nemožnost návratu domů v případě rakousko-německého vítězství. Rakouské velitelství mělo pro legionáře kulku nebo oprátku v případě zajetí. Legionáře pokládalo Rakousko za velezrádce. Bylo tedy pro vstup do legií zapotřebí notné dávky odvahy a snad i smyslu pro dobrodružství. Prostí chlapci z vesnic, učitelé, dělníci, studenti, řemeslníci, to bylo jádro legií. Rakouských důstojníků přeběhlo nemnoho a ti Češi, kterým rakouská armáda dala šarži byli většinou skalními kolaboranty s rakouským dvorem. Legionářští důstojníci byli pak jmenováni z valné části z řad prostých vojnů, a i to přispívalo k demokratičnosti této podivuhodné armády.

Nepokoje v ruské zemi a dvě revoluce v roce 1917 silně ovlivnily osud legií. Carská vláda byla sice ostentativně proslavanská a Rusko šlo do války za napadené Srbsko, ale naši v Rusku brzy poznali, že Slované jsou pro cara vlastně jen pravoslavní Srbové a Bulhaři, daleko méně už polští katolíci a o Čechách a Slovácích car nevěděl skoro nic. Měl tedy Štěfánik a po něm Masaryk potíže s uznáním samostatného Československého vojenského tělesa už od počátku války. Situace se změnila, když Masaryk přijel z Ameriky do Ruska po únorové revoluci, kdy už byl sesazen car, a kdy Kerenského vláda vypsal volby do dумы. Revoluční petrohradská vláda - ne ještě bolševická - měla k Čechoslovákům poměr daleko vřelejší, zejména také po zborovské bitvě a i proto, že Masaryk se už dávno znal s profesorem Miljukovem, který zastával prominentní místo jako ministr zahraničí prozatímní vlády. Když po volbách pro bolševiky neúspěšných Lenin naglajchšaltoval ruský "vítězný únor", jemuž se později říkalo Velká říjnová revoluce, bolševici znovu naše legie uznali a dovolili jim zpočátku zachovat si samostatné velení. Počátkem roku 1918 však Trocký s Leninem uzavřeli s Němci v Brest Litevsku separátní mír a Čechoslováci se ocitli v nebezpečné situaci.

Masaryk, který v Rusku zažil říjnové události, nakonec dojednal, že Československé legie se staly součástí francouzské armády a bolševici jim povolili dopravit se na francouzské bojiště přes Vladivostok. Některé části armády měly jet přes Archangelsk. V Rusku však zúřila občanská válka a bolševici

začali agitovat mezi legionáři pro jejich vstup do Rudé armády. Někteří, jako třeba Hašek, československou věc zradili a k bolševikům přešli. Většinou se však nedali odradit od svého cíle - bojovat za osvobození republiky. Bolševici začali legiím činit potíže, chtěli je odzbrojit a dostali se tak s nimi do konfliktu. Čechoslováci se odzbrojit nedali a věc vyřešili obsazením celé magistrály až k Vladivostoku, kam se začali stahovat. Z té doby pochází mnoho legend o sibiřské anabasi. Legionáři vymysleli jak čelit minám na dráze. Před každým vlakem tlačili několik prázdných vagonů a když došlo k výbuchu, tak to odnesly jen ony. Jinak si vagóny zřídili jako "těplušky", a začala jejich dlouhá cesta "bez bileta kolem světa", jak říkali.

Mezitím doma došlo k sametové revoluci osmadvacátého října 1918. Lidé doma sundali rakouské orlíčky, z válečných ketasů se stali národovci. Po celou válku lidé doma míčeli, ale teď se k Rakousku hlásili jen Němci. Legionářům trvalo několik let než přijeli domů, někteří až v roce 1924, ti první až v roce 1919. Mnozí z nich šli hned do nového boje proti Maďarům, kteří nechťeli vydat Slovensko.

Republika se zachovala k legionářům kavalírsky a po celou dobu svobodné existence Československa měli o živobytí postaráno. Stali se veliteli v československé armádě, pracovali ve státních úřadech, na železnicích, na poštách - Masaryk a jeho lidé dbali na to, aby se republika legionářům odvděčila. To samozřejmě vedlo k závistí ostatních, jak už to bývá. Rozhodné legionáře nepotkal osud vojáků ze západní fronty po druhé světové válce, k nimž se republika zachovala vpravdě macešsky a mnohé z nich pozavírala. Několik jich i popravila jako zrádce....

Československé legie byly páteří osvobozovacího boje. Snad to byli ti blaničtí rytíři, o nichž česká pověst vždy tvrdila, že v době největší nouze vyjedou z Blaníku a porazí všechny nepřátele Čechů. Československá pravda zvítězila - na dvacet let. Odkaz zanechaný mladými československými chlapci z legií je dnes jedním ze symbolů, k nimž se hlásí Česká republika. Nepochybně, že i Slováci si jednou opět najdou cestu ke Štěfánikovu dílu.

Mezi tak zvané "legionářské" spisovatele patřili za první republiky Josef Kopta, Rudolf Medek a ovšem František Langer. Z pera Langerova vzešel tehdy také velice populární film Jízdní hlídka o utkání ruských legionářů s tiupou bolševických vojnů v době revoluce. Koptovy romány o "Třetí rotě" byly všeobecně populární. Rudolf Medek, velmi činný jako legionářský novinář na Sibiři, se nakonec dostal do velmi pravcové opozice proti masarykovské, právě tak tak jako legionářský hrdina generál Gajda, vůdce československé strany fašistické.

Při pohledu na střídání stráží v operetních uniformách na dnešním Hradě si pamětníci vojenských přehlídek za první republiky připomínají nedělní střídání, kdy ruští legionáři vystřídali francouzské, ti příští týden italské a ti pak zase ruské. Na osmadvacátého října a kolem sedmého března, na Masarykovy narozeniny, bývala ta střídání obzvláště slavnostní, a starý pán jím býval často přítomen. Pomyslí-li na papežskou gardu v uniformách několik set let starých, mohlo by dnes oblečení hradní stráže do tradičních legionářských uniforem dodat Hradu neoperetní, pravé symboly českého vojenství. Doma na to zatím nemyslí.

THE BOHEMIANS PŘISTÁLI NA BONDI BEACH

Z tajů krás české řeči

Jak dlouho trvá než dojde k objevu tak nespornému, že království Bohemia ze "Zimní pohádky" na břehu mořském v Shakespearově básnické vizi, je skutečností na Bondi Beach. Zásahu na tom má výstava skupiny výtvarných umělců "The Bohemians", kterou pořádala Czech-Australian Cultural Alliance pod patronací Generálního konzulátu České republiky v Bondi Beach Pavilion. Název výstavy je právem vyjádřen básnickou metaforou, která pomáhá překročit hranice času a místa. Stalo se tak při otevření výstavy 25. 10. 1996 p. James R. Pottsem, ředitelem pobočky The British Council, dlouholetým přítelem české kultury, který působil řadu let v Praze. Osobnost, tedy plně povolání takové spojení kultur a forem umění objevit a sdělit je dál.

Pro umělce je to povzbuzení a pro jiné bohémy, třeba i dál od pobřeží trochu více pevné půdy pod nohama. Máme tu nyní svou Bohemii. Vystavovali umělci Natasha Florean, Petr Halit, Roman Illovský, Adriana Korkošová, Emil Novák, Michaela Řihová, Cornelis Timmer a Alžběta Totová.

Jak se sluší na každou řádnou výstavu, byla uvedena v moderním bohémském stylu Karlem Langem originálním sólem na hboj. Hudební kulisu vytvořila výrazně jazzová skupina Jiřího Neradilka. Výstavu doplňoval ve třech odpoledních představeních vděčně přijatý program poezie a hudby "Prague's Dancing Lights on Bondi Beach". Ten byl připraven a řízen přední bohémkou Zuzanou Fořtovou, Evžen Burda zahrál na kytaru působivě své vlastní skladby. Zaslouhou bohémů herců Ondry Bursika, Zbyňka Čecha, Marca Desmaraise, Lucie Holovské a bohémské omladiny, juniůrů, ne-li žáků Karinky Illovské a Jima Zvonička, bylo vyvoláno magické kouzlo Prahy. Po programu potěšili návštěvníky dokonalým folklorem na slovo vzati bohémové senioři, lidový houslista Miroslav Koucký a kytarista Evžen Burda, zpěv z publika byl spontánní.

Jednalo se o úvodní akci Týdne české kultury pod patronací Generálního konzulátu ČR k výročí založení republiky 28. října 1918. Czech-Australian Artspectrum Association se na něm podílela kulturními akcemi v prostorách University of NSW.

Jan Jirásek

Jménem Aliance bych ráda poděkovala všem, kteří se na celé akci v bondajském pavilonu podíleli. Dík patří umělcům i mladým členům Aliance, kteří připravili pořad poezie a hudby. Ten zpříjemnil atmosféru ve výstavní síni, a možná je i jeho zásluhou, že se prodala píná čtvrtina všech vystavených obrazů. Myslím, že návštěvníci byli mile překvapeni zjištěním, že i mladá generace má zájem o poezii a klasickou hudbu. Ještě jednou dík.

Jana Háberová

Chodit kolem horké kaše se v angličtině dobře nedá. V Praze kolem ní chodí premiér Klaus, když se zabývá problematikou majetků ukradených exulantům a chce za tím vším udělat jednu velikananášskou tlustou čáru. Obcházet takovou horkou kaši, to ne. Obcházet se mohou třeba zákony, ale ne horká kaše. Kolem horké kaše se musí chodit. Obcházet lze kromě zákonů také blok činžáků, kde bydlí jistá terciánka, vyvolená našeho mladého srdce, a kterou mluvíme tak platonicky, že ji a její bydliště jen obcházíme. I to je vlastně jakési chození kolem horké kaše...

V češtině je možno i obcházet se. Nikoli sebe, jenom "se". Je v češtině dobře možno obejít se celý život bez golfu, bez anglické snídaň, dnes už ne dost dobře bez angličtiny. Většina českých mužů se obejde bez smokingu. Ale pozor, "smoking"! Ne tedy "smouking". O kouření nám nejde. Jde o nestvůru, o českou nestvůru. O smoking. Že pro ni nemáme české slovo. Vzhůru puristé! Do boje proti smokingu! Na pomoc historikové! Kdy a jak se probíhá vetřel tenhle anglicismus - ale co, anglicismus, tahle nestvůra - do češtiny? Dobře víme, nebo bychom vědět měli, že smoking v angličtině vůbec smokingem není, nebyl a nebude. Jen v České republice jím je. Snad i v dravé Mečiárově. Ale snažte se vyložit smoking lidem s mateřskou řečí anglickou.... Snažte. Nechodte kolem té horké kaše!

Kaše? Nelze-li v češtině používané anglické slovo smoking přeložit do angličtiny, přeložíme alespoň praobyčejnou kaši? Že nejde přeložit strouhání mrkvičky, to připouštíme rádi. Ale kaše že by byla tak česká? Ovšem, kolem horké kaše chodit můžeme. V kaši také můžeme být, třeba když ji překládáme svým anglicky mluvícím známým z češtiny. Podle etymologů má kaše co dělat s krupicí. Je to slovo jaksi všeslovanské. Byvávala prý kaše i nezbytnou závěrečnou součástí svatební hostiny. Ne snad proto, že nevěsta či ženich se ocitli pak už neodvolatelně v kaši. Nebo že třeba hned tu první noc chodil ženich kolem horké kaše. To jistě ne. Leč nepleťme se novomanželům do tajů svatební noci.

Přeskočme třeba s kaše (nebo z kaše?) na ten bedrník. Ten bedrník říkám proto, že jistá vzácná čtenářka mě přímo donutkala jím se dnes zabývat. Bobek že je list vavřínový, to vědí i ti, kdo nevědí jak říci anglicky chodit kolem horké kaše. Je tu i jistá, byť vzdálenější souvislost s tou svatební nocí. Jedná se totiž o bedro, a to v té noci svou úlohu hrává. V praslovanštině byl "bedrnc" starou magickou bylinou, a to v praktikách týkajících se plodivosti. Bedro, ve starogermánštině "demra", z latinského názvu pro kost "femur" - ano, to vše podle etymologie Machkovy. A ten bedrník je prý též bederník, bedernica, deberníček. Slovensky bedrovník, bederenček. Polsky biedrzeńec, ukrajinsky bydrynec.

B.Š.

PERLY A PERLIČKY

Týden české kultury probíhal v Sydney zároveň s oslavou státního svátku republiky. Zatímco minulého roku generální konzulát onoho výročí samostatnosti nijak výrazně nevzpomínal, zastupující generální konzul Jiří Kulíš letos během osmačtyřiceti hodin hovořil o osmadvacátém říjnu hned třikrát. V sokolském Národním domě česky a potom dvakrát anglicky - na oficiální recepci ve výstavní místnosti Bohemia Crystal mezi českým sklem a později při otevření výstavy zdejších výtvarníků uspořádané Artspectrum na University of New South Wales. Pan konzul prokázal nejen dokonalou znalost obou jazyků, nýbrž i svůj zřejmý smysl pro český humor. Sydneyské pásmo bylo zahájeno v bondajském pavilonu Česko-australskou kulturní aliancí rovněž výstavou českých umělců a úvodní projev měl sydneyjský kritik Paul McGillick, jeden z vedoucích činitelů Aliance. Promluvil také ředitel Britské rady (The British Council) v Sydney a bývalý atašé britského velvyslanectví v Praze James Potts. A v úvodu zazněla i jedna jeho báseň o Praze. O úspěch našich pořadů se velmi významně zasloužila paní Jarka Šipková, bratislavská Češka a nyní politická poradkyně hlavy státu New South Wales. Doprovázela totiž premiéra NSW během konzulární oslavy a na výstavě Artspectra také význačného vládního činitele pro multikulturní záležitosti, pana Stepana Keryashareana, ostatně účast těchto osobností byla jistě jejím dilem. Premiér Carr nám prozradil, že byl v prosinci 1989 v Praze, kde pozoroval průběh sametové revoluce, a že v roce 1968 s velkou účastí sledoval Dubčekovo jaro i jeho následky. V bondajském pavilonu vystoupila ve zvláštních pořadech i zdejší česká mládež. Chlapci s děvčaty rovněž přispěli k oživení konzulární recepce svým tanečním vystoupením. Artspectrum přišlo rovněž s hudebním programem při zahájení jejich výstavy výtvarníků. Dodát je třeba, že Sokolové nikdy - NIKDY - po celá ta dlouhá léta exilu nezapomněli osmadvacátý říjen důstojně oslavit, často se slzami v očích a žalem v srdcích. Letos už ze všeho čišela opět radost a - příznivě si - i pýcha z ničím a nikým neomezované svobody. Ničím, kromě naší vlastní hlouposti. Není nutno podotknout, že české mikrofony zpravidla nefungují, jsou někdy příliš nízko, jindy příliš vysoko, nebo alespoň jinak nedosažitelné. To se opakovalo i letos. Skřipání způsobené někdy nepřiměřenou rivalitou českých těles raději nepřipomínejme. Nebylo, bohudíky, téměř slyšet. Jen si člověk řekne, že by to bez toho skřipotu šlo ještě radostněji.

V republice vyšla autobiografie filmového režiséra Otakara Vávry pod titulem "Podivný život režiséra". Mladý Vavra začal v roce 1931 krátkým experimentálním filmem "Světlo proniká tmou" a jeho dosud posledním filmem v jeho režii je "Evropa tančila valčík" z roku 1989. Do Prahy přišel ve třicátých letech z Moravy a pracoval za všech režimů - až do sametu. Za první republiky, za republiky druhé, za okupace, po únoru, před Dubčekem po Dubčekovi, a všechny režimy jeho

práci tak či onak oceňovaly. Paměti Otakara Vávry se ale čtou dobře, i proto, že obsahují bohatou snůšku klepů i klipků, a to snad o všech známějších českých hercích a herečkách. Vavra se znal dobře s Hugo Haasem, s Adinou Mandlovou, s Lidou Baarovou a ovšem také s kdekým filmovým pracovníkem a autorem. Mandlová, Baarová i Nataša Gollová byly dychtivý spolupráce s německou kinematografií - Gollová to podle Vávry odčítávala v květnu 1945 práci v tyfem zamořeném Terezíně. O Mandlově vypráví, že bydlila v domě pražského Hlaholu na nábreží a když se v noci společnost rozcházela, měla komorná za úkol dole u dveří jednomu z pánů vtisknout diskretně do ruky klíč od domu. Byl vtisknut i autorovi. Vavra pak trnul, když ve chvíli kritické zazvonil z Londýna telefon - Adina však prý nonšalantně začala konverzaci výčitkou, že ji je manžel v Londýně jistě nevěrný.... Kniha je psána lehce, záživně a zábavně a když pomyslíme na filmy jako Jedenácté přikázání, Velbloud uchem jehly, Vdávky Nanynky Kulichové, Uličnice, Její pastorkyně, Divka v modrém, Filosofská historie, Hlídač . 47. Panenství, Cech panen Kutnohorských, Maskovaná milénka, Rozina sebranec, Nezbedný bakalář, Srpnová neděle, Zlatá reneta, Romance pro křídlovku, Kladivo na čarodějnice - abychom jmenovali jen několik z Vávrových mnoha filmů - uvědomíme si, že Otakar Vavra je vlastně nedílnou součástí českého filmu prakticky od jeho počátku. * Nemám žádný majetek, všechno, co jsem vydělal jsem procestoval, a hraju občas golf, abych se prošel deset kilometrů po trávě. Jenom ty rány už jsem kratší. Strom pomalu a jistě uvnitř trouchnívá, i když to na něm třeba není znát... když se ohlžím zpátky, myslím si, že ten můj podivný život nebyl tak marný." Těmito slovy Vávrovy vzpomínky končí. Marný jeho život jistě nebyl.

Po patnácti letech беру do ruky láhev červeného vína ve sklepe uloženého a hle : Rudy Komon byl jedním z porotců tehdy usoudivších, že to víno si zaslouží pozornosti. To pravi již poněkud zašlá nálepka. A v jedné žertovné příručce o ochutnávání vína se dočítám, jak její autor se kdysi na pozvání Rudy Komona zúčastnil takové ochutnávací seance, ale brzy ráno lilo jako z konve. Rudy volal jeho ženě a prohlásil, že ochutnávání se konat bude, dešť sem, dešť tam. Řekl prý ji : "It was not raining better, it was raining worse." She said: "I don't think I should let him go. He went to lunch with you and Charlie Moses and Bob Dickerson a few weeks back, to taste some wines, and, he arrived home after dark in a shocking condition." "Oh but" Rudy said, "vine taistink is different. In vine taistink is not drinkink. In vine taistink is spittink out." - I když pravdivost této příhody není zaručena, je rozhodně pravděpodobná. Kdo znal způsob jakým Rudy vyslovoval angličtinu, jako by ho slyšel. Žije tedy odkaz našeho věhlasného krajana na nálepkách australských vín a v australských příručkách o vinech.

Bořek Šindler - lovec perel

KULTURA

SOKOL SYDNEY

16 Grattan Crescent, Frenches Forest

Sokolské kino PONREPO

uvádí na závěr sezóny

v neděli 17. listopadu 1996 v 15 hod.

úspěšný film

České televize z roku 1995

"FANY"

Je to dojemný příběh o životě dvou sester, zcela rozdílných.

Hlavní role vytvořily Jiřina

Bohdalová a Jiřina Jirásková, a

už pro jejich herecké výkony

stojí zato film shlédnout.

Námět a scénář: Jiří Hubač

Režie: Karel Kachyňa

Kamera: Jiří Macháně

Hudba: Petr Hapka

Dále hrají: Miroslav Donutil, Martin Huba, Arnošt Goldflam, Oldřich Vlach, Jiřina Třebická a Antonie Hegerlíková.

Vstupné dobrovolné.

Prosíme o dochvilnost.

Po programu lehké občerstvení

SOKOL SYDNEY

zve rodiče i děti

v neděli 1. prosince 1996

ve 14 hod

na

MIKULÁŠSKOU
NADÍLKU PRO DĚTI

Vánoční nadílka pod stromčkem, jako vždy s občerstvením a dárkem od Sokola pro přihlášené děti. Balíčky a dárky od rodičů budou dětem předány Mikulášem. Šašek pobaví děti i dospělé.

Aby děti nabyly zklamané, prosíme rodiče, aby zamluvili a přihlásili děti na Mikulášskou nadílku nejdříve do 23. listopadu 1996 u bratra Mařika:

tel: 9999 2260 (do 20.00 večer)

Zároveň se těšíme na vaši návštěvu v Sokole 31. prosince na Silvestra

HUDBA

TRIO SLAV

zve všechny milovníky

klasické hudby

na koncert

FROM KREMLIN

to

CONGO SQUARE

který se koná:

v sobotu 23. 11. 96 ve 20 hod.

v Presbyterian Church,

11 Campbell St, Balmain

a v neděli 24. 11. 96 v 16 hod.

v Kerrabee Theatre,

Killara High School

Koola Ave, East Killara

Na programu je hudba

S. Rachmaninova, E. Griega,

A. Mozarta a D. Bakera

Vstupenky lze rezervovat:

tel. 9958 3089

THE BERKY MUSIC
ACADEMY

zve všechny milovníky barokní hudby

v pátek 29. 11. 96 v 19 hod.

na koncert

"MUSIC FROM BAROQUE TO
TWENTIETH CENTURY

FOR WOODWIND

INSTRUMENTS

AND ENSEMBLES"

který se koná

v St. Alban's Church

Pembroke Street, Epping

Hosty koncertu jsou:

Mira Yevtich - piano

Jiří Neradilek - trumpet

Rezervace vstupenek:

(02) 9869 8352

COUNTRY CLUB

320 Devonshire Road, Kemps Creek

zve všechny děti i rodiče

v neděli 8. 12. 96 ve 14 hod

na

MIKULÁŠSKOU NADÍLKU

Děti obdrží malé dárečky od klubu,

a Mikuláš jim předá i dárky od rodičů.

Je však třeba děti přihlásit na tel:

J. Rutar - 610 3267

J. Hanousek - 607 8883

Mše Sv. bude v klubu sloužena

24. listopadu v 11 hodin

a sloužit ji bude otec Hrdina.

VÝTVARNÉ UMĚNÍ

Skupina výtvarných umělců

QUATRO

vás zve na výstavu svých prací,

která se koná:

od 15. 11. 96. do 21. 11. 96

v

NELSON STREET GALLERY

235 Nelson St, Annandale

Výstava je otevřena:

denně od 11.00 do 19.00

Slavnostní otevření se koná v sobotu

16. 11. 96 v 18 hod.

LITERATURA

Skupina žen - spisovatelek,

(NESB - non-English speaking

background), zve všechny ženy,

které mají zájem na pravidelné

schůzky, které se konají každé

poslední úterý v měsíci. Během

těchto schůzek jsou sdělovány

zajímavé informace, hovoří se o

psaní a podobně. Vše probíhá v

příjemné přátelské atmosféře.

Pro další informace volejte:

tel. 9636 1873

Nad dopisy čtenářů

Vystěhovalectví a emigrace
z Mladoboleslavska

Vážení přátelé,

Okresní muzeum v Mladé Boleslavi připravuje výstavu o emigraci a vystěhovalectví z Mladoboleslavska od 17. stol. do současné doby. Při této příležitosti plánujeme vydání knihy o historii vystěhovalectví z Mladoboleslavska.

Ohracíme se s prosbou o pomoc na krajské spolky, na krajany, jejichž předkové (či oni sami) pocházejí z našeho okolí. Budeme vám vděční za poskytnutí informací a zajímavostí o krajanech z Mladoboleslavska.

Pokud nám zašlete adresu, budeme vás rádi o přípravě celé akce informovat a samozřejmě vám zašleme pozvání na zahájení výstavy. Můžeme vám pomoci zjistit vaše předky a těšíme se na spolupráci.

Dr. Jaromír Jermář (etnolog)

Adresa: Okresní muzeum
293 01 Mladá Boleslav
Czech Republic
telefon : 326 - 25616

Vážená paní redaktorko,

ohledně toho Vámi nadhozeného povzbuzení společenského života v potměných koutech a prostorách našich klubů. Šeptla mi do ucha slovenská přítelkyně Gabriela Ihringová, že jen telefonicky, jistou zajímavou iniciativní ošemetností. Jakou? Pokračovací taneční pro nikoli již ty nejmladší. Prý to tu už bylo, ale neš, proč by se neměla historie opakovat?

Nuže tedy, svižnici všech typů, délek, šířek, vah a lehkostí srdce! Zabrali byste? Zaberete až se dovíte, že paní Gabriela má v kapse už i mistra elegána a taneční mistryni prý přímo k nakousnutí! Nohy tužte, sobě služte. Mysl vzhůru, kila dolů. Bičujte Australské listy přihláškami, zasypávejte Janu Háberovou listovím. Hle, hle! Kdože volá? Ihringové tance škola. Kamže prý? No do Sokoja! A po tanci na makové koláčky medem pokapané, paní Merendovou pečlivě pocukrované...

Bořek Šindler, Sydney, NSW

Zverne vás na nezapomenutelnou dovolenou
MAGNETIC ISLAND

Ostrov věčného léta, romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm. Je osm kilometrů od Townsville v severním Queenslandu. má rozlohu 52 kilometrů a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 15 výborných restaurací, 4 turistické resorty, golfové a tenisové kurty, plachetnice, procházky panenskou přírodou. Je zde zábava pro dospělé i pro děti.

Nabízíme moderní, kompletně vybavené dvoulůžnicové (pro 5 osob) a jednolůžnicové (pro 3 osoby) byty na pláži Nelly Bay s nádherným výhledem na moře. Na požádání zašleme fotografie a další informace.

Navštivte nás a my vám promítneme video.

Týdenní pronájem - \$ 290.- za jednolůžnicový byt

Beachside Palms Holiday Units

Frank Baychek

7 Wilberforce Ave, Rose Bay, NSW 2029

telefon (02) 371 91 64

Pohled z okna bytu

HOMEOPATIE, MEDICÍNA BUDOUCNOSTI ?

Voyen Koreis

Dokončuji právě anglický překlad knihy českého autora Jiřího Čehovského o léčebné metodě, zvané homeopatie. Leckdo jistě o homeopatii něco slyšel, některým čtenářům snad i pomohla nabýt znovu zdraví. Tato úvaha je určena především těm, kteří o homeopatii nic nevědí a se kterými se chci podělit o své laické vědomosti.

Nejprve ocituji začátek kapitoly Čehovského knihy o zakladateli homeopatie, německém lékaři Samuelu Hahnemannovi :

"Je naprosto neobvyklé a v historii ojedinělé, aby jediný člověk od základu vybudoval celé vědní odvětví, stanovil hlavní principy a do detailů je rozpracoval, přičemž další dvousetletý vývoj oboru jeho objevy jen potvrdil. Aby mohl zároveň slávu převést do své pravdy ostatní a již za svého života mohl pozorovat světový rozmach jím vytvořeného oboru."

Hahnemann se narodil v roce 1755 v Mělníku a zemřel o osmdesát osm let později v Paříži. Mezi tím se nacházela léta lékařské praxe, výzkumů, publikací, přednášek a v neposlední řadě bojů se stoupenci orthodoxní medicíny, kteří se v jeho době stavěli proti této homeopatické metodě stejně ostře, jako někteří z jejich současných kolegů. Homeopatie totiž staví mysl nad hmotu. Svými výsledky i teorií (dalo by se spíše říci filosofii, kterou si postupně vytvořila), také pravdivost tohoto názoru potvrzuje. Proto také byla pro stoupence bývalého režimu v českých zemích ideologicky závadná a po léta byla oficiálně zakázána. Česká Homeopatická společnost se vytvořila brzo po pádu komunismu a homeopatických lékařů v zemi přibývá. V nemalé míře k tomu přispívá to, že kromě svých léčebných úspěchů má homeopatie ještě další výhodu. Je totiž nenákladná, zejména z hlediska spotřeby léčiv. To ji na druhou stranu činí zranitelnou ze strany těch, v jejichž zájmu je, aby se současný stav léčebného systému, na kterém stojí podstatná část ekonomiky mnoha zemích, udržel.

Základem klasické homeopatie je to, že podobně se léčí podobným a to tak, že se při tom užije co možno nejmenší dávky léku. Hahnemann, kterému vadilo to, že podávané léky měly také vedlejší účinky, se kdysi rozhodl, že tyto by se měly nejdříve rozředit. Tinkтуру výchozí látky, často některé léčivé byliny, proto doplnil devadesáti devíti díly destilované vody s lihem. Po protřepání jen jednu desetinu dózy přenesl do jiné dózy a opět doplnil devadesáti devíti díly vody s lihem. Toto

opakoval mnohokrát. Je statisticky prokazatelné, že přibližně po dvanáctém ředění by se v léku neměla nacházet ani jediná molekula původní látky. Přesto se v homeopatii používají léky strojově ředěné třeba i tisícokrát, milionkrát i vícekrát. Toto vědeckému materialistovi nejvíce vadí. Mnozí lidé se mohou uchechtat nad myšlenkou, že například tisícokrát zředěná mořská sůl (homeopatiům známá jako *Natrium muriaticum*, *Nat.mur. C 1000*) by mohla léčit celou řadu problémů, od vyrážky, senné rýmy a bolesti hlavy, až po depresi. Přesto moje manželka, která před lety běhala od doktora k doktorovi s příznaky, které tyto nedokázaly přesně určit a dokonce považovali za symptomy jedné z nevyléčitelných nemocí, byla jedinou kůrou tohoto homeopatického léku vyléčena !

Spíčkovi moderní vědci, zejména z oboru jaderné fyziky, se homeopatiům už dávno přestali smát. Oni také totiž ředili hmotu a přitom jak objevovali (a stále ještě objevují) nové a nové částice, přišli na to, že ta se dá zřejmě ředit do nekonečna. Takže se z nich stávali metafyzikové a pro nové nápady si chodí k buddhistům, taoistům, kabalistům a v neposlední řadě i k homeopatiům. Zkrátka jim začíná docházet, že hmotě může vládnout jen duch.

Něco podobného si myslil už Hahnemann. Jeho hlavním krédem bylo: "nelečím jen fyzické symptomy, léčím celého člověka". To znamená od vyrážek, kašle, zápalu plic, až po mentální symptomy, depresi a podobně. Homeopaté hovoří o tzv. konstituční nemoci. Věří, že tělo každého člověka má určitou konstituci a z ní vychází určitá choroba. Každý z nás se rodíme už se zárodkem budoucí této tzv. konstituční nemoci, která u nás dříve či později propuká. Každé této nemoci odpovídá jistý "konstituční" lék. Podle jedné teorie, která mi osobně připadá dost pravděpodobná, se podáním konstitučního léku ve vysoké potenci (tedy mnohokrát zředěným) se upozorní nehmotné centrum, které řídí snad nejen naše zdraví, ale i celou naši osobnost (Hahnemann je nazýval "dynamis") na to, že něco není v pořádku. Proto opravdový homeopat usiluje především o to, nalézt pro svého pacienta konstituční lék.

Existuje okolo dvou tisíc homeopatických léků, další jsou objeveny a zkoušeny. Není to tedy pro homeopata úkol snadný, ulehčují mu jej však zkušenosti několika generací jeho předchůdců, uložené v bohaté literatuře, kterou si tento obor vytvořil. Správně vybraný konstituční lék není předepsán jen podle jedné určité obtíže, jedné nemoci, která byla někým nějak pojmenována. Zahnuje celou pacientovu osobnost (homeopat je tedy spíše do jisté míry také psychologem), všechny symptomy, které pacient má a které v minulosti měl. Ty se občas v lehčí formě vracejí, což je pro dohlížejícího

homeopata spěšností léčení.

Čtenáře nejspíše překvapí, že homeopatie je v dnešní době druhým nejrozšířenějším léčebným oborem na světě. Tím nejuznávanějším je tradiční čínská a indická medicína. Po homeopatii následuje herbálistus a teprve na čtvrtém místě je nám známá orthodoxní medicína. Tyto údaje pocházejí ze statistik WHO (World Health Organization).

Mnozí lékaři, po špatných zkušenostech s moderními léky, přestávají dnes předepisovat donedávna používaná běžná antibiotika, která potlačí symptomy, ale nevyléčí nemoc. Organizmus se například zanícenými mandlemi brání proti postupu nemoci hlouběji. Je-li tento symptom antibiotiky potlačen, mandle sice přestanou bolet, nemoc má ale volnou cestu a přistě se projeví třeba rovnou na plicích. Stále více lékařů si začíná uvědomovat, že potlačením symptomů cesta k celkovému zdraví nevede a dost jich přechází k homeopatii. V Čechách, jak jsem nedávno zjistil, je jich dosti značné procento.

V Austrálii je poněkud jiná situace. Na rozdíl od České republiky, kde téměř všichni homeopaté jsou kvalifikovanými lékaři, kteří prošli kurzy homeopatie, homeopatiem se může stát každý, kdo má být jen ty nejzákladnější vědomosti. I o tom jsem se osobně přesvědčil. Proto mám pro čtenáře, kterého snad tento článek podnítl k tomu, aby vyhledal homeopata, nejprve varování. Jak pozná toho správného?

Jednak podle toho, že vyšetření potrvá nejméně půl hodiny a pravděpodobně mnohem déle. Nebude se při něm hovořit jen o lokálních symptomech jeho nemoci, ale i o psychickém obrazu, sociálním a pracovním prostředí pacienta atd. Homeopat nepředepíše více než jeden lék. Ten možná při příští návštěvě změní na jiný, ale opět jen jeden. Nepodá také smíšené preparáty, skládající se z více byt homeopatických složek. Na obalu bude uvedena zkratka léku (jako *Lyc C 30*, či *Cal. car. 200*).

Vůbec nejdůležitější v homeopatii je osobní zkušenost. Pokud vám tento krátký úvod k tomuto zajímavému oboru, který je podle mého názoru medicínou budoucnosti, připadal zajímavý, proč neučinít praktické kroky?

KNIHA APOKRYFŮ

Karel Čapek

ATTILA

Ráno přinesl posel z kraje lesa zprávu, že na jihovýchodě plála v noci ohnivá záplava. Toho dne zase sychravě mžilo, mokrá polena nechtěla ani hořet. Tři lidé z houfice ukrytého v rokli zemřeli na krvavou stolicí. Protože už nebylo co jíst, vypravili se dva muži k pastýřům v zálesí, vrátili se pozdě odpoledne promoklí a k smrti vysilení. Ztěžší z nich dostali, že je zle, ovce kapají a krávy se nadýmají, pastýři se na ně vrhli s kýji a noži, když jeden z nich chtěl odvést vlastní jádlovku, kterou jim světil před útekem do lesa.

"Modleme se," děl farář, trpící úplavici. "Hospodin se slituje."

"Kriste eleison", počal huhlati skličení houfec. V tu chvíli vypukla ječivá vada mezi ženami, něco kvůli vlněnému hadru.

"Co ti zase je, zatracené bábo," zařval starosta a šel praskat ženy bičem. Tím se uvolnilo bezradné napětí, muži se zase začali cítit jako muži.

"Sem se ti kobykářti nedostanou", minil jeden vousáč. "Kdepak do těch rokli, tady tím podrostem."

"Prý mají koňské malé a vychrté jako kozy."

"Já bych řek," namítal jakýsi podrážděný mužik "že jsme měli zůstat ve městě. Tolik jsme se naplatili na hradby.... Za ty prachy mohly být hradby jako hrom, no ne?"

"To viš," posmíval se souchotivý bakalář. "Za ty prachy mohly být z koláčů. Jdi si kousek ukousnout - moc lidí se z toho, holenku, nažrala, snad tam zbylo něco i pro tebe."

Starosta varovně zafuněl, ten hovor se sem zřejmě nehodil.

"Já bych řek," trval na svém podrážděný občan, "že kavalérie proti takovým hradbám.... Nepustit je do města a bylo to. A mohli jsme být v suchu."

"Tak se vrať do města a vlez si do postele," radil mu fousáč.

"Co bych tam dělal sám," namítal podrážděný člověk. "Já jenom říkám, že jsme měli zůstat ve městě a bránit se...."

Přece mám právo říci, že se stala chyba, ne? Tolik nás ty hradby stály a pak se řekne, že nejsou k ničemu! Tak prosím!"

"Ať je to tak nebo tak," děl farář, "musíme důvěřovat v pomoc boží. Lidičky, vždyť ten Attila je jenom pohan!"

"Bič boží," ozval se mnich, klepající se zimnici. "Trest boží."

Muži se rozladěně odmlčeli, ten horečný mnich by pořád jen kázal a nepatřil ani do obce. Nač máme svého faráře? myslili si muži. Ten je náš, drží s námi a nenačává tolik na naše hříchy, jako bychom se tolik nahřešili, mysleli si muži rozmrzele.

Děst ustal, ale těžké krůpěje pořád ještě šelestily pod korunami stromů. Bože, Bože, Bože, hekal farář, trápený svou nemocí.

K večeru přivlekly hličky zbědovaného mladého muže, prý je to uprchlík od východu, z obsazeného území.

Starosta se nadul a začal uprchlíka vyslouchat, byl patrně toho mínění, že se taková úřední věc musí dít co nejpřísněji. Ano, řekl mladík, Hunové jsou už jenom jedenáct mil odtud a postupují pomalu dále, obsadili jeho město, viděl je, ne, Attilu ne - viděl jiného generála, takového tlustého. Zda město spálil? Ne, nespálili, ten generál vydal proklamaci, že se civilnímu obyvatelstvu nic nestane, ale město musí dát pici, proviant a kdesi cosi. A že se obyvatelé musí zdržeti nepřátelských projevů proti Hunům, jinak že sáhne k nejpřísnějším represáliím.

"Ale ti pohani přece vraždi i děti a ženy," tvrdil s jistotou vousáč.

Prý ne, řekl mladík. U nich prý ne. On sám byl schován ve slárně, ale když mu maminka řekla, že se povídá, že Hunové budou odvádět mladé lidi za honáky stád, v noci utekl. To prý je všechno, co ví.

Mužové byli nespokojeni. "To přece je známo," prohlásil jeden, "že utínají nemluvnatům ruce a co dělají s ženským, to se nedá ani povídat."

"Já o ničem takovém nevím," řekl mladík, jako by se omiňoval. Alespoň u nich prý to nebylo tak zlé. A kolik ze těch Hunů je? Prý asi dvě stě, víc jich nebude.

"Lžeš," vykřikl vousáč. "To přece ví každý, že je jich přes pět tisíc. A kam přijdou, tam všechny vyvraždí a sežehnou."

"Zamknou lidi do stodol a tam je

upálí," řekl druhý.

"A děti nabodávají na kopí", podotkl třetí rozhořčeně.

"A pekou je nad ohněm", dodával čtvrtý potahuje rýmou. "Pohani zlořeční!"

"Bože, Bože," sténal farář, "Bože, smiluj se nad námi!"

"Ty jsi mi nějaký divný," děl voutsáč k mladíkovi podezíravě. "Jak můžeš říkat, žeš viděl Huny, kdyžs byl schován ve slárně?"

"Maminka je viděla", koktal mladík, "a nosila mi na půdu jídlo...."

"Lžeš", zahřímá voutsáč. "My přece víme, kam Hunové přijdou, že vyžerou všechno jako kobylinky. Ani listi na stromech po nich nezůstane, rozumníš?"

"Bože na nebi, Bože na nebi," začal hystericky kvílet podrážděný občan. "A proč, proč to tak je? Kdo to zavínil? Kdo je sem pustil? My jsme se tak naplatili na vojsko... Bože na nebi!"

"Kdo je sem pustil?" ozval se výsměšně bakalář. "To ty nevíš? Zeptejse byzantského císaře pána, kdo sem ty žluté opice zavola! Holenku, dnes už každý ví, kdo platí stěhování národů! Tomu se říká vysoká politika, viš?"

Starosta vážně zafuněl. "Hlouposti. To je docela jinak. Oni ti Hunové asi doma chleptali hladem... pak až jedna liná... pracovat to neumí.... civilizaci to žádnou nemá... a chtějí se nažrat. Proto jdou po nás... aby nám tento... plody naší práce. Jenom krást, rozdělit kořist... a zase táhnout dál, ničemové."

"Jsou to nevzdělaný pohani," děl farář. "Divoký a neosvícený lid. To nás jen tak Pán zkouší, modleme se a vzdávejme díky a ono zase bude dobře."

"Metla boží", začal vzrušeně kázat horečný mnich. "Bůh vás tresce za vaše hříchy, bůh vede Huny a vyhladí vás jako Sodomské. Za vaše smilstvo a rouhání, za tvrdost a bezbožnost vašich srdcí, za vaši lakotu a obžerství, za váš hříšný blahobyt a mamon vás Bůh zavrhl a vydal v ruce nepřátel!"

Starosta broživě zachrčel: "Pozor na hubu, Domine, tady nejsi v kostele, víme? Přišli se nažrat. Hladovci jsou to, dranti a holota..."

"Politika je to," stál na svém bakalář. "V tom má prst Byzanc."

A tu se vášnivě ozval počerný muž, povoláním cinař: "Žádná Byzanc, to udělali kotláři a nikdo jiný! Před třemi

lety tu byl potulný kotlář a ten měl zrovna takového malého a vychrtlého koně, jako mají Hunové."

"A co z toho?" ptal se starosta.

"To přece dá rozum," křičel počerný muž. "Ti kotláři šli napřed, aby se podívali, co kde je.... špioni to byli.... To spískali jenom kotláři! Vi někdo, odkud přišli? A co tu vůbec chtěli? Co...co... k čemu, když je v městě usedlý cinař? Jen řemeslo nám kazit....špehovat.... dobytek zaklínali.... kurvy za sebou táhli... Všechno ti kotlářili!"

"Něco na tom je," uvažoval vousáč. "Kotláři jsou divní, prý žerou i syrové maso."

"Zlodějská banda," dotvrdil starosta. "Kradou slepice a vůbec."

Cisář se dusil spravedlivým hněvem: "Tak vidíte! Říká se Attila, a to zatím kotláři... Za vším jsou zlořečení kotláři! Začarovali nám dobytek.... poslali na nás uplavici.... Všecko kotláři! Měli jste je věšet, kde se jaký ukázal! Copak nevíte.... nevíte o kotlech pekelných? A neslyšeli jste, že ti Hunové při pochodu tlukou do kotlů? Každé dítě musí pochopit tu souvislost! To kotláři na nás uvalili válku.... kotláři jsou vším vinní.... A ty," křičel s pěnou u úst, ukazuje na cizího mladíka, "ty jsi také kotlář, jsi spojenec a špion kotlářů! Proto jsi přišel.... a chtěl jsi nás obalamutit, ty kotláři, chtělš nás zradit kotlářům...."

"Pověsit ho," vypískl podrážděný mužik.

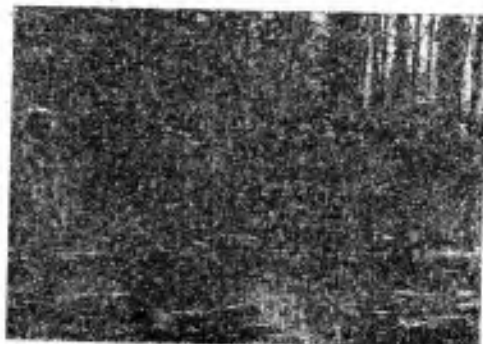
"Počkejte, sousedé," burácel starosta do vřavy. "To se musí vyšetřit....Ticho!"

"Jaképak cavyky", ječel někdo.

Počaly se sbíhat i ženy.

Té noci vzplála záplava na severozápadě. Řídce přepchávalo. Pět lidí z hrofy zemřelo uplavici a kašlem.

Mladíka pověsili po delším mučení.

SAVE 30 % *

on your international calls to 59 countries

including

Czech Republic

and

Slovak Republic

Sejong proudly offer the services of

Global One

• Deutsche Telekom • France Telecom • Sprint

Global One is a worldwide joint venture created by three of the world's leading telecommunications companies: Sprint, Deutsche Telekom and France Telecom.

As a **World Saver** customer you'll automatically receive a **30% discount** off the standard Testra peak and of peak rate*, on calls made to any of the countries listed

. No joining or monthly fees

. No minimum usage

. Discounts apply every day all day

You only pay for the calls you make!

Please consider this opportunity

now available from Brisbane (07), Melbourne (03), Perth (09) and Sydney (02)

For further enquiries call

1800 800 493

for Sydney callers (02) 9798-4037

Sejong

* World Saver discounts applied to Testra's standard international direct dial per minute rates as of 16 April 1996. Call from mobile phone not included. 12 cents connection fee applies. Global One Communications is a division of Sprint International Pty Limited ACN 103 664 517. Sejong is a registered trading name of Yemone Pty Ltd. (07) 940 635.

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY měsíčník

Vydává: **HABER - PILOT** Pty Limited
A.C.N. 002 830 613
7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145
Tel. (02) 636 1873
Fax. (02) 631 2024

Vedoucí redaktorka:

Jana Haberová a redakční kruh

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.
Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

**Česky mluvící solicitor / právník a advokát
vám nabízí služby**

Vynikající znalost českého a australského práva.

Kontaktujte: Vladimíra Gazdíka

V. GAZDIK LL.B. & CO. SOLICITORS

Vladimír Gazdik LL.B.
Solicitor & Advocate CR

1A/5 Wongala Crescent
Beecroft NSW 2119 Australia
Telephone: (02) 484 2221
Facsimile: (02) 484 0606

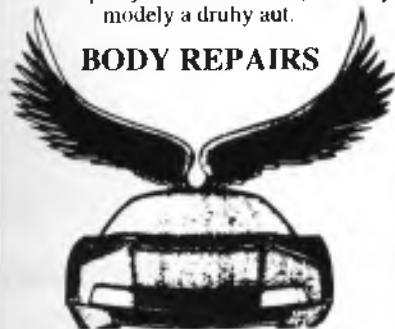
Mobile: 015 274 734
After Hours: (02) 9980 7908
Appointments: (047) 87 6336

NEW AGAIN

PTY LTD

Opravy karoserie, nový lak, vnější i
vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny
modely a druhy aut.

BODY REPAIRS

7 b PERAK St. MONA VALE
telefon: (02) 9999 2595

Stěhování nábytku
Sydney - mezistátní - zámoří,
odborně zabalíme,
popřípadě uskladníme,
rozpočet i dobrá rada je zdarma,
pečlivě, spolehlivě, poctivě.
Hovoříme česky a slovensky.

TAX RETURNS

Tim Austin, F.T.I.A.
Registered Tax Agent

Poradíme vám v podnikání,
použijte naši účetní kancelář,
připravujeme daňové přiznání,
domluvíte si schůzku předem.

Další informace:
18 Hughes Ave.
Lawson 2783
Telefon: 047 591 782

Mluvíme česky a anglicky!

ELEKTRIKÁŘ

Aleš HUBSCHMANN,
Licence No. 2511

sedmadvacet let zkušeností
nabízí své služby
při řešení všech problémů
se zaváděním a instalací
elektrických spotřebičů,
nové instalace a podobně.

Perfektní práce
za slušné ceny
Telefon: (03) 9803 3815
Mobil: 018 176 556

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____ Stát _____

P.Code _____ Tel. _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na

HABER PILOT Pty. Limited
7 BOONAH STREET
WENTWORTHVILLE NSW 2145

Předplatné - zaškrtněte
na půl roku ☐ \$15.60
na celý rok ☐ \$31.20

1a Palmerson Grv. (roh Atherton Rd) OAKLEIGH 3166

Tel: (03) 9564 7679 Fax: (03) 9564 7752

AH: (03) 9801 2796 Mob: 041 201 6556

Lic. No. 31446

ZAŘÍDÍME:

*Vaše cesty do celého světa.
Návštěvy z České i Slovenské republiky.
Cesty kolem světa. Ubytování, půjčování aut.
EURORAIL - vlakem po Evropě.
Cesty lodí, autobusové zájezdy.
Cestování po Austrálii a další.*

SUSTEK

LUST NOMINEES P/L TRADING
AS PAINT SPOT
DISTRIBUTORS OF PAINT
AND PAINTERS' SUPPLIES

Ph: 557 4109, 557 2863
Fax: 557 4924

378 Centre Rd, Bentleigh 3204

BENTLEIGH PAINT SPOT

**Chcete vymalovat dům,
zkrášlit byt?
Využijte služeb české firmy,
která nabízí všechny služby
pro malíře,
spolu s radou odborníků.**

volejte: 03 557 4109, 03 557 2863

APPLIED COMPUTER SYSTEMS (Australia)

Nabízí systém vytvoření cvičení pro vás!

(viz obal)

MULTIMEDIA

Capture video in real-time to your hard disk. Editing with special effects and sound. Playback under Windows in true colours. Full motion CD video playback.

TV-VIDEO

Live TV on your PC. Capture single frame at 320 x 240. Tiling or photo retouching. Full motion sequencer. Record to tape in S-VHS quality.

VIDEO-PRO

Linear or nonlinear editing. Quality of output up to Betacam. Time code for single frame accuracy. Adjustable compression digital recording.

CSA

CZECH

AIRLINES

FLY OK FLY CSA

**POHODLNÁ CESTA DO
PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM ZE
SINGAPURU A BANGKOKU**

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

**CZECH
AIRLINES**

Suite 809, AUSTRALIA SQUARE TOWER, SYDNEY
P.O. BOX H110, AUSTRALIA SQUARE, NSW 2000
TELEPHONE: 247 6196 FACSIMILE: 232 1713